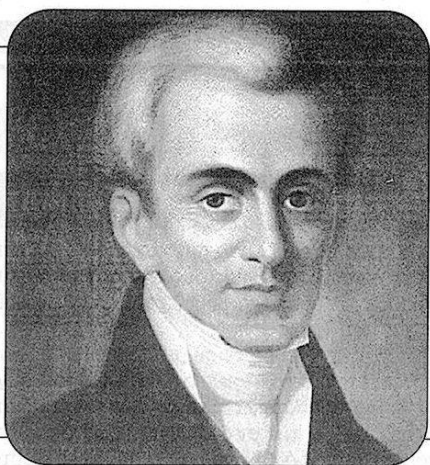
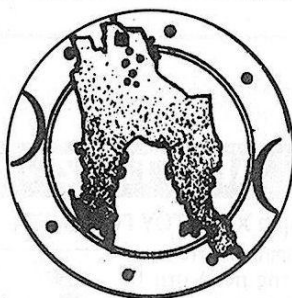

Ο πρώτος
Κυβερνήτης
της Ελλάδας
Ιωάννης
Καποδίστριας

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 24ο • ΦΥΛΛΟ 99 • ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 2010 • ΨΑΡΡΩΝ 10Γ ΚΗΦΙΣΙΑ 145 61 ΚΩΔ. 4500

ΕΛΛΑΔΑ 1829 - ΕΛΛΑΔΑ 2009

Μια θλιβερή επέτειος των 180 ετών ανεξαρτησίας

“Ήθελα να έχω κάμποσα τάλητρα δια να σας δώσω όσα ζητείτε, αλλά καθώς σας είπα το μὲν ιδιαίτερό μου ταμείον είναι κενόν, το δε δημόσιον μόλις δύναται να επαρκέσει εις τας μάλλον κατεπιγούσας χρείας του τρέχοντος Φεβρουαρίου και το πολὺ του ημίσεως Μαρτίου. Τούτο είναι γνωστότατον και δύνασθε αυτοπροσώπως να το βεβαιωθείτε, βλέποντες τα κατάστιχα της επί των οικονομικών επιτροπής... Υπομείνατε καθώς υπομένω και υπομένω ίσως επέκεινα της ανθρωπίνης δυνάμεως”.

Αίγινα 10 Φεβρουαρίου 1829

Αυτή ήταν η απάντηση του αδικοχαμένου πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδας Ιωάννη Καποδίστρια, που έδωσε την ψυχή του και όλη του τα υπάρχοντα για την οικοδόμηση του νεοαπελευθερωμένου έθνους μας, σε αίτημα οπληρχηγού για οικονομική βοήθεια.

Σήμερα, με την καταποντισμένη οικονομία μας, αναλογιζόμαστε με θλίψη: ποιοι ευθύνονται και ποιοι θα τιμωρηθούν για την κατάπτωση των ηθικών αξιών, για τη διάλυση του κρατικού μηχανισμού και τον διεθνή διασυρμό της «πτωχής, πηλη τιμίας Ελλάδος».

ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΤΟΥ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΓΙΟΡΤΗΣ

25-3-2010

ΕΛΛΑΔΑ-ΕΛΛΑΔΑ

...και το όνομα Ελλάδα δεν είναι ήξεη, αλλά λόγος· όδες οι ήξεεις που ονομάζουν το φως. Περικλείεται μες στα τρία φωνήεντα και τα τρία σου σύμφωνα των βιβλίων η βιβλος. Κ' ενανθρωπίστη στις τρεις συλλαβές σου το φως...

Νικηφόρος Βρεττάκος

Από το έργο του αείμνηστου ιστορικού θάνου Βαγενά «Αθάνατα Μωραϊτόπουλα» ή «Ελληνόπουλα του Εικοσιένα»

Η «Κόρη του Μαλεβού»

Επειδή δεν ξέραν το όνομά της και την καταγωγή της, αυτό το όνομα της έδωσαν: Η «Κόρη του Μαλεβού».

Στο Παλιόκαστρο, κοντά στα χωριά Κυπαρίσσι και Κρεμαστή της Λακωνίας, είχαν καταφύγει πλήθος από γυναίκοπαίδια, σαν οι ορδές του Ιμπραήμ περνούσαν από εκείνους τους τόπους. Κι όταν κυριεύτηκε το Παλιόκαστρο, μια ωραία κόρη, για να μην παραδοθεί στους εχθρούς ετοιμαζόταν να γκρεμισθεί από το ύψος των βράχων του Κάστρου.

Ένας Αρβανίτης στρατιώτης, που την είδε, της εφώναξε να σταθεί. Και πλησιάζοντας και μιλώντας της με ήπιο τρόπο, προσπαθούσε να την πείσει για να τον ακολουθήσει:

- Μη φοβάσαι! της είπε στο τέλος. Αν παραδοθείς σε μένα, θα ζήσης μαζί μου σαν κυρά!...

- Πώς είναι δυνατόν και σκλάβα και κυρά; του απάντησε η ωραία κόρη.

- Θα σε έχω γυναίκα μου και θα είσαι κυρά στους άλλους! της έλεγε ο Αρβανίτης, βέβαιος πια πως την έπεισε.

Αλλά η κόρη του Μαλεβού είχε τον σκοπό της... Τον έφερε κοντά της και σαν ο Αρβανίτης ήταν έτοιμος να την πιάσει από το χέρι, πιο επιτήδεια εκείνη κι αποφασισμένη, του έδωσε μια σπρωξιά και τον έριξε στο βάραθρο λέγοντας:

- Δεν το αξιώνεσαι, μουρτάτη!...

Κι ύστερα, μόλις είδε πως την πλησίαζαν κι άηλοι εχθροί, έπεσε κι εκείνη στο βάραθρο να μην την πιάσουν ζωντανή!...

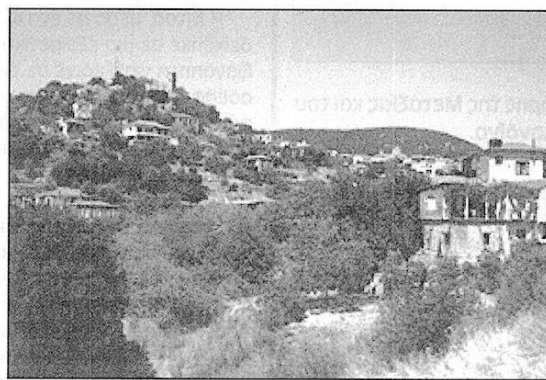
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΡΥΩΝ Τερματίζεται μια ζωή 96 ετών της Κοινότητας Καρυών

Με το σχέδιο «Καλλι-κράτης», που ψηφίστηκε πρόσφατα στη Βουλή, αλλάζει δραματικά ο διοικητικός χάρτης της Ελλάδας, αφού καταργούνται οι 1034 δήμοι και κοινότητες της χώρας και στη θέση τους ορίζονται 325.

Συγκεκριμένα στο νομό Λακωνίας μετά τις συνενώσεις προκύπτουν οι εξής 5 δήμοι:

Ο Δήμος Σπάρτης με έδρα τη Σπάρτη περιλαμβάνει τους σημερινούς Δήμους:

Σπαρτιατών
Μυστρά
Φάριδος
Πελλήνας
Οινόυτος
Θεραπνών

Κοινότητα Καρυών

Πληθυσμός 36.540

Ο Δήμος Ευρώτα με έδρα τη Σκάλα περιλαμβάνει τους σημερινούς Δήμους:

Σκάλας
Έλους
Γερανθών
Κροκεών
Νιάτων

Πληθυσμός 19.319

Ο Δήμος Μάνης με έδρα το Γύθειο περιλαμβάνει τους σημερινούς Δήμους:

Γυθείου
Οιτύρου
Ανατολικής Μάνης
Σμύνους
Πληθυσμός 14.308

Ο Δήμος Επιδαύρου Λιμηράς με έδρα τους Μοθάους περιλαμβάνει τους σημερινούς Δήμους:

Μοθών
Μονεμβάσιος
Βοιών
Ασωπού
Ζάρακα

Πληθυσμός 21.898

Ο Δήμος Ελαφονήσου με έδρα την Ελαφονήσο που παραμένει έτσι ως νησιωτικός Δήμος.

Πληθυσμός 746

Επίσης καταργείται η Νομαρχία Λακωνίας και η Λακωνία θα αποτελέσει μέρος της ενιαίας Περιφέρειας Πελοποννήσου μαζί με Μεσσηνία, Αρκαδία, Αργολίδα και Κορινθία κι έδρα την Τρίπολη.

Συνέχεια στη σελίδα 3

8 Μαρτίου: η ημέρα της γυναίκας 9 Μαΐου: η γιορτή της μάνας

«Η καρδιά της μάνας»

Του Ρίσπαιν

Το έχει μελοποιήσει ο Μανώλης Καλομοίρης

Ένα παιδί μοναχοπαιδί αγόρι αγάπησε μιας μάγισσας την κόρη.
Εγώ, παιδιά του λέει δεν αγαπώ μα αν θέλεις να σου δώσω το φιλί μου
της ΜΑΝΑΣ ΣΟΥ να φέρεις την καρδιά να δώσω να την φάει το σκυλί μου.
Τρέχει ο νιος την μάνα του σκοτώνει και την καρδιά τραβά και ξεριζώνει.
Στο δρόμο που την πήγαινε σκοντάφτει και πέφτει ο νιος κατάχαμα με δαύτη.
Η καρδιά της μάνας τον παιδιού ρωτά και λέει:
“Εκτύπησες αγόρι μου;” και κλαίει...

Η ΜΑΝΑ

Μαρίας Παπαστρατάκου-Μυλωνάκου
(Εκδόσεις ΠΑΠΑΖΗΣΗ ΑΕΒΕ)

Ένα βιβλίο για τη Μάνα ήλθε να προστεθεί στα αμέτρητα αφιερώματα που έχουν γραφτεί, ανά τους αιώνες, για το πρόσωπο που φέρνει στον κόσμο ζωή, δίνοντας και παίρνοντας τη ζωογόνο δύναμη της αγάπης.

Μια προσφορά ψυχής είναι οι 200 σελίδες του βιβλίου που με απέραντο σεβασμό και τρυφερότητα η αγαπητή φίλη Μαρία, αποδίδει την ιερή μνήμη στη μητέρα της, περιγράφοντας την πολυκύμαντη ζωή της, που είναι η ζωή σχεδόν όλων των μανάδων του Λακωνικού και

του πανελλήνιου χώρου, στη διάρκεια του 20ου αιώνα.

Οι γλαφυρές περιγραφές της ζωής μιας πολύτεκνης οικογένειας στη Μαγούλα Σπάρτης με δεσπόζουσα τη μορφή της μάνας, συμπαρασύρει τον αναγνώστη και τον κάνει συμμετέχοντα στην απόδοση τιμής στη δική του μάνα, στη δική του οικογένεια.

Παραθέτουμε τον πρόλογο του βιβλίου, ως αφιέρωμα στη γιορτή της μάνας 9-5-2010.

Αννίτα Γ.Π.

Πρόλογος

“Απ’ όλα τα λαλούμενα
κάλλιο λαλεί η καμπάνα
κι απ’ όλα τα μυρωδικά
κάλλιο μυρίζει η μάνα”

Μάνα! Πόσο ψηλά και μεγαλόπρεπα είναι στημένος ο θρόνός σου και πόσο λαμπρό και δοξασιμένο

είναι το μεγαλείο σου! Σε ανέβασαν στα ύψη, λες και πρέπει να προσεγγίσω τα θεία κι από ‘κει να φωτίζεις και να καθοδηγείς σαν ανέσπερος φάρος αυτούς που σε νιώθουν κοντά σου ή όσους άφησες πίσω σου. Ο ουρανός σχημάτισε με αστέρια τη λέξη σου, ο λαός σε έκανε ίνδαλμα, τα κύ-

ματα ταξίδεψαν σ’ όλους τους ωκεανούς το όνομά σου, ο άνεμος σκόρπισε στα πέλατα της γης τη θυσία σου. Τα πουλιά σε γλυκολάλησαν παντού, οι μέλισσες με το μέλι τους σε έπλασαν ακόμη πιο γλυκιά και οι ποιητές σε έκαναν τραγούδι!

Συνέχεια στη σελίδα 7

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Στις 11-5-2010 η **Μάρτζη Αθ. Κωνσταντοπούλου** καθηγήτρια πληροφορικής και **Κων/νος Σουλαντίκας** καθηγητής Σωματικής Αγωγής απόκτησαν το πρώτο παιδί τους, αγοράκι.

Τώρα οι αγαπητοί θανάσης και Καίτη Κωνσταντοπούλου (γ. Καρδαρά) καμαρώνουν το 3ο εγγονάκι τους.

- Την 1η Φεβρουαρίου 2010 η **Νάντια** και ο **Τάσος Δ. Δημητριάδης**, απόκτησαν στην Αθήνα, το δεύτερο παιδί τους, αγοράκι.

Ο Τάσος, που είναι κτηνίατρος, είναι γιος της αγαπητής Χαρίκλειας Δημητριάδη, γένος Βρύνιου από του Τσούνη.

- Το πρώτο της εγγονάκι απόκτησε η **Ρούλα Καραγιάννη** (ανηψιά του μακ. γιατρού Χάρη Χούνη), από τη Βαμβα-

κού. Είναι το πρώτο παιδί της κόρης της **Μεταξίας** και του **Hans Nick Hars** που ζουν στο Λονδίνο.

- Στις 26 Απριλίου ο **Παναγιώτης** και η **Πόπη Διαμαντούρου**, απόκτησαν στην Αθήνα, το πρώτο τους παιδί, αγοράκι.

Στους αγαπητούς φίλους Τέλη και Ιωάννα Διαμαντούρου, ευχόμαστε μετά το πρώτο εγγονάκι τους να καμαρώσουν και άλλα παιδιά από όλα τα παιδιά τους!

Να ζήσουν όλα τα νεογέννητα!

ΒΑΠΤΙΣΗ

Αυτό το όμορφο αγόρι βαπτίστηκε την Κυριακή 6 Ιουνίου 2010 στον Ι.Ν. Προφήτη Ηλία Περάματος και πήρε το όνομα **Βασίλης**.

Στους αγαπητούς γονείς και στον παππού Γιώργο Κόλλια, από του Αφισσού και στη γιαγιά Αγγελική ευχόμαστε να καμαρώσουν και άλλα παιδιά στην οικογένειά τους. Ωραιότατο ήταν το γεύμα που ακολουθήσε.

Συγχαρητήρια.

ΓΑΜΟΙ

- Στις 11 Απριλίου, στον Ιερό Ναό της Ευαγγελίστριας στην Σπάρτη, τελεήσθηκαν οι γάμοι του **Γιώργου Κων. Πρίμπα** και της **Ιωάννας Τσαμπίρα**. Ο Γιώργος είναι γιός του Κων. Πρίμπα και της Άννας Γεωργίου Διαντζίκη.

Η Ιωάννα κατάγεται από το Βασιλικό Λακωνίας.

Μετά το μυστήριο ακολούθησε δεξίωση στο κέντρο «Αιάμπρα» όπου συγγενείς και φίλοι των νεονύμφων, διασκέδασαν μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Ευχόμαστε στους νεονύμφους κάθε ευτυχία στην καινούργια τους ζωή.

ΘΟΔΩΡΗΣ - ΠΕΝΥ

Το Σάββατο 10 Απριλίου στις 8 μ.μ. έγινε ένας ωραίος γάμος στον Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο Κεφαλάρι Κηφισιάς.

Δύο πανέμορφοι νέοι η **Πένυ Μαδεντζίδη** μουσικός και ο **Θόδωρος Ταρλαγιάς**, οικονομολόγος, από τον Άγιο Πέτρο Κυνοουρίας, ενώθηκαν με τα ιερά δεσμά του γάμου.

Μετά την τελετή της στέψης ακολούθησε ωραία δεξίωση στο «Άσος Νυμφών» στον Άγιο Στέφανο. Τα ωραία φαγητά, γλυκά και ποτά, η ωραία μουσική και προ πάντων η ευχάριστη και φιλική ατμόσφαιρα έδωσαν εξαιρετική χαρά στους αγαπητούς γονείς των νεονύμφων Χρήστο και Κατίνα Ταρλαγιά και Ντόρα Μαδεντζίδη, στους παππούδες, γιαγιάδες, θείους και εξαδέλφια αθλή και όλοι οι φίλοι και συμπατριώτες συμμετείχαν με αισθήματα αγάπης και εκτίμησης για τις οικογένειες που καμάρωναν το νεόνυμφο ζευγάρι. Ο χορός ήταν ζωηρός και κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες και όλοι εύχονταν από καρδιάς να ζήσει ευτυχισμένο το νέο ζευγάρι και με καλούς απογόνους.

Συγχαρητήρια!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Από το Σικάγο, ο αγαπητός ομογενής Μιχάλης Ν. Κονταλίωνης στέλνει τους χαιρετισμούς του σε όλους τους συμπατριώτες, στην Ελλάδα και ιδιαίτερα στην Αράχοβα καθώς και σε όλους τους απόδημους, όπου γης.

Θέλει να ευχαριστήσει όλους τους συγγενείς, φίλους και συμπατριώτες που του συμπαραστάθηκαν στην περίπτωση της υγείας του, τελευταία, και με τις ευχές τους, καθώς και με τη βοήθεια του Θεού και των γιατρών, είναι πάλι καλά, στο σπίτι του.

ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΕΛΕΝΗ χήρα ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΟΡΑΝΙΤΗ

Τη Μ. Πέμπτη, 1η Απριλίου 2010 άφησε την τελευταία της πνοή στη Σπάρτη η Ελένη (Νίτσα) Γορανίτη, γένος Κερκουλά (Βάγια) από τις Καρυές.

Ήταν η μοναχοκόρη, μετά από πέντε αγόρια, του Γεωργίου και της Παρασκευής Κερκουλά (γένος Παπαπίτσιου) και γεννήθηκε το 1925 στις Καρυές, όπου τελείωσε και το Δημοτικό Σχολείο.

Ήταν μια νέα προκισμένη με πολλή χαρίσματα, έξυπνη, εργατική, πρόθυμη να εξυπηρετεί και να προσφέρει βοήθεια σε όλους. Οι δυσκολίες της Γερμανικής Κατοχής σημάδεψαν τα εφηβικά και νεανικά της χρόνια και έζησε όλα τα βάσανα της «κατακαυμένης Αράχοβας».

Ευτυχώς είχε την καλή τύχη να παντρευτεί και να ζήσει στη Σπάρτη με τον Χρήστο Γορανίτη, έμπορο και επιχειρηματία από το Παρόρι. Ήταν ένα υποδειγματικό ανδρόγυνο και απόκτησαν δύο εξαιρετικά παιδιά! Το Στράτη, που είναι παντρεμένος με τη Νίτσα Παντελή και την Αικατερίνη, σύζυγο Ιωάννη Κατράνη, που έχουν δύο κόρες.

Η Νίτσα, μέσα σε ένα ωραίο οικογενειακό περιβάλλον, αναδείχθηκε σε μια εξαιρετική σύζυγο, μητέρα και γιαγιά, ήταν αξιαγάπητη γιατί έδινε σε όλους αγάπη και χαρά. Αγαπούσε τα αδελφια της, σεβόταν τους γονείς της, και τους περιποιήθηκε πάρα πολύ στα γεράματά τους. Φεύγοντας από τη ζωή η Νίτσα, άφησε σε όλους άριστες αναμνήσεις γιατί είχε κερδίσει την εκτίμηση που της άξιζε.

Η κηδεία της έγινε στο Παρόρι, στο κοιμητήριο του οποίου πριν από 10 χρόνια ενταφιάστηκε ο αγαπημένος της σύζυγος Χρήστος Γορανίτης. Εκεί, με μεγάλη θλίψη, αποχαιρέτισαν την πολυαγαπημένη τους μητέρα, γιαγιά, αδελφή, θεία, εξαδέλφη, φίλη και συγγενή, η οικογένειά της, συγγενείς και πολλούς κόσμος, ευχόμενοι να είναι αιώνια η μνήμη της.

Εις μνήμην της αγαπημένης της κουνιάδας
Νίτσα Γορανίτου

η Λίλη Κερκουλά προσφέρει 100 ευρώ υπέρ του
Λαογραφικού Μουσείου Καρυών.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Στις 28 Μαρτίου 2010 πέθανε και κηδεύτηκε στην Βαμβακού, η Γεωργία, χήρα Γεωργίου Ρηγοπούλου, γένος Ιωάννου Βούρα σε ηλικία 92 ετών.

ΑΡΔΑΜΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Στις 16 Απριλίου 2010, μετά από ολιγοήμερη ασθένεια, πέθανε στο Παρίσι ο Αραχοβίτης Νίκος Αρδάμης, σε ηλικία 89 ετών.

Ήταν μοναχογιός του Ανδρέα και της Αικατερίνης Αρδάμη (γ. Καπονικοπούλου) και γεννήθηκε και μεγάλωσε στις Καρυές.

Νεαρός εντάχθηκε στην Αντίσταση κατά των Ιταλο-Γερμανών κατακτητών καθώς και στο δεύτερο αντάρτικο, με αποτέλεσμα μετά την διάλυση του Δημοκρατικού στρατού να υποστεί πολλές ταλαιπωρίες με εξορίες στη Μακρόνησο, φυλακίστηκε και καταδικάστηκε εις θάνατον. Με τη μεσοδιάθεση του στρατηγού Ματάνη και της Γαλλικής Πρεσβείας γλίτωσε την εκτέλεση και απελάθηκε στη Γαλλία, όπου ζούσε ο πατέρας του. Εκεί εργάστηκε κοντά στον περίφημο Έλληνα αρχιτέκτονα Κανδήλη από τη Λέσβο, ο οποίος βοηθούσε τους Έλληνες πολιτικούς πρόσφυγες στο Παρίσι.

Παντρεύτηκε με Ελληνίδα και απόκτησαν δύο κόρες την Αικατερίνη και την Ελένη. Για πρώτη φορά ήθελε στην Ελλάδα για να ιδεί την ετοιμοθάνατη μητέρα του Κατερίνα έπειτα από 35 χρόνια αποχωρισμού.

Στο Παρίσι ζούσε γεμάτος νοσταλγία για το χωριό και ήθελε να βλέπει και να περιποιείται στους φίλους και συμπατριώτες του πήγαιναν εκεί. Οι κόρες του και πολλοί φίλοι, τον συνόδευαν στην τελευταία του κατοικία, αφού η σύζυγός του Χριστίνα είχε πεθάνει προ 10ετίας.

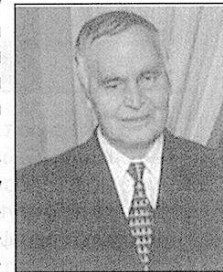
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΚΙΟΥΡΗΣ

Στις 10 Απριλίου 2010 άφησε την τελευταία του πνοή στο σπίτι του στη Σπάρτη, ο Γιώργος Σκιούρης, σε ηλικία 85 ετών. Ήταν το 7ο από τα 9 παιδιά του Ιωάννη και της Ελένης Σκιούρη (γένος Αγγελίδη).

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στις Καρυές και το 1954 παντρεύτηκε με την Ναυσικά Τοίτσου από την Παλαιοπαναγιά και έζησαν αγαπημένοι σε καλούς και κακούς καιρούς και απόκτησαν τρεις γιους τον Γιάννη, Γρηγόρη και Χρήστο. Το 1967 η οικογένεια αναζήτησε νέους δρόμους και έφυγαν από τις Καρυές μεταναστεύοντας στο Toronto Καναδά, όπου με σκληρή εργασία, μόρφωσαν και βοήθησαν τα παιδιά τους να αποκατασταθούν εκεί με επιτυχία.

Το 1994 ο Γιώργος και η Ναυσικά επαναπατρίστηκαν και εγκαταστάθηκαν στη Σπάρτη και στις Καρυές και έκαναν συχνά ταξίδια στον Καναδά για να βρίσκονται κοντά στα παιδιά τους και στα δύο εγγόνια τους, τον Γιώργο και τη Ναυσικά, που τους χάρισε με το γάμο του ο γιος τους Γρηγόρης.

Δυστυχώς ο εκλιών τα τελευταία χρόνια προσβλήθηκε από την ασθένεια του Parkinson και πέρασε δύσκολα τα τελευταία χρόνια της ζωής του. Του συμπαραστάθηκαν όμως με πολλή α-

γάπη, η εξαιρετική σύζυγός του και τα παιδιά του που τον επισκέπτονταν τακτικά και μάλιστα ο γιος του Χρήστος τα 4 τελευταία χρόνια ήθελε από τον Καναδά και ζούσε μαζί με τους γονείς του, αφού ο πατέρας του ήταν τυφλός.

Η κηδεία του έγινε στις Καρυές, όπου με μεγάλη θλίψη τον συνόδεψαν στην τελευταία του κατοικία η οικογένειά του, συγγενείς, ανήψια, φίλοι και συμπατριώτες και όλοι θα τον θυμόμαστε με αγάπη και σεβασμό γιατί ήταν ένας τίμιος, σωστός, ευγενής και πάντα χαμογελαστός άνθρωπος και εκπλήρωσε σωστά όλα τα στάδια της ζωής του ως γιος, σύζυγος, πατέρας, παππούς, θείος κ.τ.λ.

Από τον Καναδά ήρθαν για να παρευρεθούν στην κηδεία του ο γιος του Γρηγόρης, ο ανηψιός του Γιώργος Σκιούρης και από το Σικάγο ο Δήμος Κ. Πουλοκέφαλος.

Αιωνία του η μνήμη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΪΝΟΠΟΥΛΟΣ

Στις 23 Απριλίου 2010 όλη η Σπάρτη αθλή και η Λακωνία, ρίγησε στο άκουσμα του θανάτου του τέως φαρμακοποιού και δημάρχου Γεωργίου Σαϊνοπούλου. Ήταν η ημέρα της ονομαστικής του εορτής, αθλή και η ημέρα των γενεθλίων του, αφού είχε γεννηθεί στις 23 Απριλίου 1915.

Ευτύχησε να έχει πατέρα τον μαθηματικό και Γυμνασιάρχη Κων/νο Σαϊνόπουλο και μητέρα την Αρτεμισία Τζιβανοπούλου. Σπούδασε φαρμακοποιός, ενώ παράλληλα σπούδασε βιολί και αργότερα εξελίχθηκε σε έναν άριστο κιθαρίστα.

Ήταν ένας σπάνιος άνθρωπος, ευγενής, με ευαισθησίες και οράματα που τον οδηγούσαν στην υπηρεσία όχι μόνον των ανθρώπων που βρίσκονταν κοντά του αλλά αγκάλλιαζε όλους τους τομείς της κοινωνικής και πολιτισμικής ζωής της Σπάρτης και όχι μόνον.

Η πίστη του στην αθλούμενη νεολαία τον έκανε υποστηρικτή ένθερμο όλων των αθλητικών συλλόγων της πόλης, και η αγάπη του για τη μαθητιά νεολαία, τον έκανε χορηγό με χρηματικά βραβεία για τους αριστεύοντες μαθητές και μαθήτριες των γυμνασίων και Λυκείων Σπάρτης.

Εξελέγη δήμαρχος το 1964 και αφού απομακρύνθηκε το 1967 από τη δικτατορία, επανέξελε τον 1974 έως το 1978. Η θητεία του, στη δημαρχία, χαρακτηρίστηκε από τίτάνειες προσπάθειες, για την επίλυση χρόνιων προβλημάτων, ύδρευσης, καθαριότητας, διανομής δρόμων, κατασκευή πλατειών, παιδικών χαρών, αποχετεύσεως κ.ά.

Στη συνέχεια, ως πρόεδρος του Σαϊνοπουλείου Ιδρύματος, το οποίο ιδρύθηκε από δωρεές των θείων του Ιωάννη και Αικατερίνης Σαϊνοπούλου, αγόρασε 160 στρέμματα, από τα οποία παρεχώρησε 20 στρέμματα για να ανεγερθεί εκεί από την τοπική εκκλησία το «Άσυλο Ανιάτων» της Ιεράς Μητροπόλεως Σπάρτης.

Από το κτήμα αυτό τα 110 στρέμματα αποτελούν το Σαϊνοπούλειο Άλσος και στο υπόλοιπο, κτίστηκε το ονομαστό Σαϊνοπούλειο Αμφιθέατρο με δικές του φροντίδες και δαπάνες. Ήταν υπερήφανος γι' αυτό του το έργο και αποδείχθηκε ότι αυτό το θέατρο είναι μια ανεκτίμητη προσφορά στον πολιτισμό του τόπου μας. Ο ίδιος με αγωνία αναζητούσε ορχήστρες, θιάσους, χορωδίες, μπαλέτα, ό,τι καλύτερο μπορούσε να επιλέξει από τον Ελληνικό και διεθνή χώρο. Το Σαϊνοπούλειο θέατρο ήταν η έκφραση της ευαίσθητης και καλλιτεχνικής ψυχής του.

Σύντροφο και συμπαραστάτη σε όλες τις ευχάριστες αθλή και δύσκολες στιγμές της ζωής του είχε την εξαιρετική και αφοσιωμένη σύζυγό του Χρυσανθή. Στάθηκε δίπλα του με αγάπη και μαζί έγιναν οι δωρητές του «Πνευματικού Κέντρου Χρυσανθής και Γεωργίου Σαϊνοπούλου» στον πεζόδρομο της Κλεομυρίας. Στην κηδεία του, που φυσικά, έγινε «δημοσία δαπάνη», χιλιάδες ήταν οι άνθρωποι που παρακολούθησαν την νεκρώσιμη ακολουθία στον Ι. Ν. Αγίου Νίκωνος, πάρα πολλοί οι ομιλητές και ατελείωτη η ακολουθία συγγενών και φίλων που τον συνόδευσαν στο κοιμητήριο της Μαγούρας.

Αιωνία του η μνήμη!

ΚΑΡΥΕΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ
ΤΟΥ ΠΑΡΩΝΑ

ΚΩΔ. 4500

Εδρα: ΚΑΡΥΕΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Εκδότρια-ιδιοκτήτρια:

ΑΝΝΙΤΑ ΓΚΛΕΚΑ-ΠΡΕΚΕΖΕ

ΨΑΡΡΩΝ 10 - ΚΗΦΙΣΙΑ 14561

ΤΗΛ. -FAX: 210-8076778

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ:

Ν. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ε. ΓΙΑΝΝΑΡΗ 5 11853 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 210.3468268 FAX 210.3467155

E-mail: desmosekdoseis@gmail.com

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 10 €

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: 30 \$ ΗΠΑ

ΔΗΜΟΙ/ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ: 150 €

ΣΑΡΑΝΤΟΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ

Την Τρίτη 20 Απριλίου 2010 άφησε την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο Σπάρτης ο τέως δήμαρχος Σαράντος Αντωνάκος, σε ηλικία 73 ετών.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στις Αμύκλεις Λακωνίας και μετά τις γυμνασιακές του σπουδές υπηρέτησε στην Ελληνική Αστυνομία και εξελέχθηκε στον ανώτατο βαθμό. Εξελέγη επανειλημμένως πρόεδρος της Κοινότητας Αμυκλών και δήμαρχος Σπαρτιατών.

Άνθρωπος τίμιος, εργατικός, υπηρέτησε σε όλα τα αξιώματα που επόχθη κατέλαβε με υπευθυνότητα, ανιδιοτέλεια και σοβαρότητα. Άριστος οικογενειάρχης, σύζυγος και πατέρας τεσσάρων παιδιών, ατύχησε να χάσει μια από τις τρεις κόρες του σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα σε ηλικία 12 ετών.

Από νεαρή ηλικία δημοσίευσε σε εφημερίδες και περιοδικά, άρθρα του και συνέγραψε αρκετά βιβλία ιστορικού περιεχομένου.

Πάνδημη και με τιμές εν ενεργεία δημάρχου, έγινε η κηδεσία του και το Δ.Σ. Σπαρτιατών, με ψήφισμα, αποφάσισε να δοθεί το όνομά του σε πλατεία ή δρόμο της Σπάρτης.

Η νεκρώσιμη ακολουθία εψάλη στη Μητρόπολη Σπάρτης, όπου ο σεβ. Μητροπολίτης με βαθεία συγκίνηση, μίλησε εγκωμιαστικά για τον εκλιπόντα, καθώς και όλοι οι επικλήριοι που ακολούθησαν ήταν λόγοι που εξήραν την ακεραία και ηθική προσωπικότητα του ανδρός και το ανεκτίμητο έργο που άφησε φεύγοντας από τη ζωή ο Σαράντος Αντωνάκος.

Αιωνία του η μνήμη!

ΗΛΙΑΣ ΜΠΟΡΕΤΟΣ

Το Μέγα Σάββατο 3 Απριλίου 2010, άφησε την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο Σπάρτης ο Ηλίας Μπορέτος, σύζυγος της Παρασκευής Κοιύβα από του Τσούνη, σε ηλικία 83 ετών.

Γιος του Θεμιστοκλή και της Σταυρούλας Μπορέτου ήταν γνωστός στη Σπάρτη γιατί ήταν αυτοκινητιστής (ταξί) όμορφος, γελαστός και συνεπής σε όλες του τις υποχρεώσεις.

Είχε την καλή τύχη να παντρευτεί - το 1958 - την εξαιρετική νέα Τσεβούλια Κοιύβα από του Τσούνη και απόκτησαν δύο γιους, τον Νίκο και το Γιώργο. Το 1960 μετανάστευσαν στη Βοστώνη Αμερικής, όπου έζησαν 27 χρόνια και επέστρεψαν για να ζήσουν στο αγαπημένο τους δίδυμο Τσούνη-Σπάρτη.

Όπου κι αν έζησε ο Ηλίας και η Τσεβούλια, εργάστηκαν σκληρά και μεγάλωσαν τα παιδιά τους με αγάπη αλλή η καρδιά του Ηλία ήταν ανοικτή για όλα τα ανήψια και ιδιαίτερα οι δύο κόρες της κουινιάδας του Αρετής, η Ελένη και η Μιμίκια τον αγαπούσαν σαν πατέρα τους και εκείνος σαν κόρες του.

Στην κηδεία του, που έγινε τη Δευτέρα του Πάσχα στου Τσούνη, η πολυαγαπημένη οικογένειά του, τα αδελφία, οι ανηψίες, Μιμίκια και Ελένη, που ήρθαν από την Αμερική τα παιδιά του Νίκος - Μικαέλα και Γιώργος, τα δύο εγγόνια του, συνόδεψαν τον αγαπητό σε όλους Ηλία Μπορέτο στην τελευταία του κατοικία.

Αιωνία του η μνήμη!

Ε. ΑΡΔΑΜΗΣ

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

Καφετέρια

Κουζίνα εκλεκτή
Αύστη εξυπηρέτηση

Τηλ.: 2710-382593

2710-382594

Κιν.: 6972.258020

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ

Πρόσκληση

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ

Ο Σύνδεσμος Απανταχού Καρυατών καλεί όλα τα μέλη και τους φίλους του, καθώς και όλους τους συμπατριώτες και παραθεριστές που θα βρίσκονται το καλοκαίρι στα χωριά του Πάρωνα, να μας τιμήσουν με την παρουσία τους στον ετήσιο χορό μας, που θα γίνει στις Καρυές, το **Σάββατο 24 Ιουλίου, ώρα 9 μ.μ.**

Αγαπητοί φίλοι,

Σας υποσχόμαστε ότι θα περάσετε μια θαυμάσια βραδιά με ωραίο φαγητό και ζωντανή μουσική από το συγκρότημα του εξαιρετικού μουσικού, μαέστρου και τραγουδιστή Ιωάννη Θεοδωρόπουλου.

Στην δροσιστική πλατεία Καρυών θα προσφερθεί πλήρες φαγητό με ελεύθερη κατανάλωση κρασιού, μπίρας και αναψυκτικών στην τιμή των **20 ευρώ** το άτομο.

Τα έσοδα που ευχόμαστε να προκύψουν, θα ενισχύσουν το ταμείο του Συνδέσμου για τη δημιουργία του Λαογραφικού Μουσείου Καρυών.

Σας περιμένουμε με χαρά, όλους.

Η πρόεδρος Αννίτα Πρεκεζέ και το Δ.Σ. του Συνδέσμου

Τερματίζεται μια ζωή 96 ετών της Κοινότητας Καρυών

Η ιστορία της Κοινότητας Καρυών

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Αξίζει να κάνουμε εδώ μια εξιστόρηση της ζωής της Κοινότητας γιατί στη διάρκεια της 96χρονης ζωής της βοήθησε το χωριό και τους κατοίκους του να αντιμετωπίσουν τις διακυμάνσεις, τις αλλαγές και τις περιπέτειες ενός αιώνα. Επίσης τα αρχεία αυτής της περιόδου είναι μια πελώρια πηγή της ιστορίας του χωριού και στο μέλλον οι ιστορικοί θα μπορούν από τα αρχεία αυτά να αντλήουν άπειρες πληροφορίες για την οικονομική και κοινωνική ζωή του χωριού και της περιοχής του.

Μια πρώτη συνοπτική εξιστόρηση της Κ.Κ. κάνει ο αείμνηστος Κ. Πίτσιος στο βιβλίο του «Καρυές» σελ. 207, την οποία και παραθέτουμε:

«Κοινότης (Αραχόβης) Καρυών. Στα 1914 μπήκε επί τέλους σε εφαρμογή ο Νόμος «περί Κοινοτήτων» και η Αραχόβα αποτέλεσε από τότε Κοινότητα με τον τίτλο **Κοινότης Αραχόβης** και από το 1929 **Κοινότης Καρυών** (Λακεδαιμόνιος). Καθορίστηκαν τότε οριστικά πλῆον και τα όρια της Κοινότητας, που είναι: (Αρχίζουμε από το βορειότερο σημείο και ακολουθούμε κατεύθυνση προς τα Α. - Ν. - Δ. - Β.) Κοτοπούλη - κορυφογραμμή της τοποθεσίας Καλάμι - δρόμος Καστριού - Χορευταρού - Φονεμένοι - Ζυγός - Κόπρου - Ζουνάρι - Ρωμεική Λάκκα - κορυφογραμμή Κοντοραχιών - Κοτρώνα Πανούση - κορυφογραμμή Κουτσιούμπα - Παύλου αλώνι - Κακόρεμα - Κιτρινόλακκα - Θρουμπολάκκα - Μπούκαλη Ράχη - Παλιοβούνι - Μπαζιάνου - Οικονόμου Ράχη -

Βρωμόβρυση - παλιός δρόμος προς τα Βρέστενα - Απιδιάς Καταράχι - Ζαχαριά δέντρα - Σιαρρή Κουρκούγερας - Ζέρβα Μαζερό - Καρτσούνι Μαντρί - Νεραϊδόβρυση - Ποτάμι Παναγιάς - Μελεχέ Μαντρί - Καλόγεροι - Τριγανίτσια - Ανδριόπουλου Βράχια - Μουρτζιά - Κούμαρος - Γράβες - Κουλιώργη καλήβι - Σκούπα - Άι Θανάσης - Δρόμος προς Κοιλίνες - Ψηλή Ράχη - Σκουριά - Ποτάμι Φωτεινού - Γεφύρι Φωτεινού - Δημόσιος δρόμος (Τρίπολη-Σπάρτη) - Γεφύρι Κατεβασιάς - Αντρείκη Ράχη - Ακόνες - Ανάληψη - κορυφογραμμή Τσιούκας - Γουδέ Βαθύ - Κορομηνιά - Μακριά Λάκκα - Αρσεστοκάμνο (μπρος απ' αυτό, βορεινό, στη θέση Παλιάλωνα και Παλιόστρουγγα) - κορυφογραμμή του βουνού Έλατος - Κοτοπούλη (βλ. και χάρτη, σελ. 23).

Πρώτος πρόεδρος της Κοινότητας έγινε ο Αθανάσιος Π. Γουδές, που υπηρέτησε τρία χρόνια, 1914-1917. Ύστερα απ' αυτόν έγιναν Πρόεδροι κατά σειρά,

- 1) Γεώργιος Χρ. Πίτσιος 1918
- 2) Νικόλαος Γ. Αγγιέλης (Μπρέτσος) 1919-21
- 3) Σταύρος Γ. Παπασταυρίδης 1921-24
- 4) Νικόλαος Γ. Χάρακας (Τσιάτσος) 1925
- 5) Σωτήριος Π. Διαντζίκης 1926
- 6) Χαράλαμπος Χριστοφίλης 1927
- 7) Νικόλαος Π. Γουδές 1928
- 8) Γεώργιος Θ. Σκιούρης 1929
- 9) Δημήτριος Ν. Αγγιέλης 1930
- 10) Γεώργιος Ν. Αρδάμης 1931
- 11) Δημήτριος Δ. Αρδάμης 1932
- 12) Δημήτριος Ν. Αγγιέλης 1933
- 13) Δημήτριος Ν. Κουτσίκος 1934
- 14) Θεόδωρος Φιλήρης 1935
- 15) Γεώργιος Δ. Ταυρόγιαννης 1936
- 16) Γεώργιος Ν. Καπερώνης 1937-1942
- 17) Βασίλειος Γ. Ρούπας 1943

Εδώ σταματά ο κατάλογος των προέδρων στο βιβλίο του Κ. Πίτσιου.

Στο επόμενο φύλλο θα συνεχίσουμε με τα ονόματα των προέδρων μέχρι σήμερα.

ΟΙ ΞΕΝΩΝΕΣ ΤΟΥ ΑΡΑΧΟΒΙΤΗ
ΒΑΣΙΛΗ ΑΡΔΑΜΗ
ΣΤΗ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ

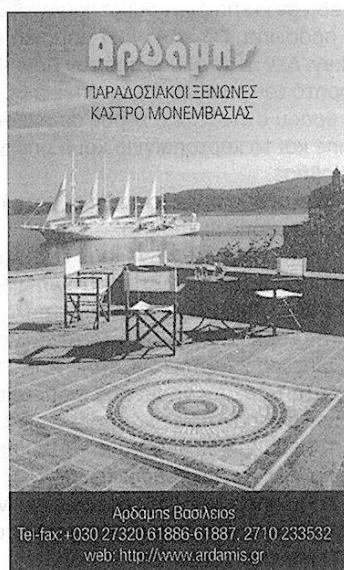
Λειτουργεί όλο το χρόνο.

Τιμή για όλες τις εποχές, χωρίς πρωινό:

1. Βασιλική σουίτα 140m² και 100m² βεράντα, με δύο κρεβατοκάμαρες, δύο μπάνια, γραφείο, fax, τηλέφωνο, internet, δορυφορική τηλεόραση, σαλόνι, τραπεζαρία, κουζίνα. Η πιο πάνω σουίτα διατίθεται € 330 για 2 άτομα, € 450 για 4.
2. Διαμέρισμα για τέσσερα άτομα με χαμάμ € 250 για 4 άτομα.
3. Σουίτα με το πηγάδι € 160 για 2 άτομα.
4. Διόροφη Σουίτα Νο 16 € 160 για 2 άτομα.
5. Σουίτα Νο 17 € 160 για 2 άτομα.
6. Δωμάτιο Νο 15 € 135 για 2 άτομα.
7. Πύργος € 135 για 2 άτομα.

Τηλ.-Fax: 27320-61886

Τηλέφωνα: 27320-61887,
2710-233532

Ardamis Monemvasia
Tel-fax: +030 27320 61886-61887, 2710 233532
web: http://www.ardamis.gr

Χαμόγελο

Ένα χαμόγελο δεν κοστίζει τίποτα αλλά δίνει πολλά.

Κάνει πλούσιους εκείνους που το λαμβάνουν χωρίς να κάνει φτωχότερους εκείνους που το δίνουν.

Δεν χρειάζεται παρά μία στιγμή, αλλά μερικές φορές η ανάμνησή του διαρκεί για πάντα.

Ένα χαμόγελο δημιουργεί ευτυχία στο σπίτι, ενθαρρύνει την καλή θέληση στις δουλειές και είναι η επιζήρωση της φιλίας. Φέρνει ξεκούραση στους κουρασμένους, χαρά στους αποθαρρυνμένους, ηλιαχτίδα στους λυπημένους. Μερικοί άνθρωποι είναι πολύ κουρασμένοι για να χαρίσουν ένα χαμόγελο.

Δώστε τους εσείς το δικό σας αφού κανείς δεν χρειάζεται τόσο πολύ ένα χαμόγελο όσο αυτός που δεν έχει πια τίποτα να δώσει.

Αγνώστου

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Ε. ΜΠΕΛΛΟΥ
& ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΚΟΛΑΝΤΖΙΑΝΟΥ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΚΟΛΑΝΤΖΙΑΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 61 - 7ος ΟΡΟΦΟΣ
email: geo_koletz@hotmail.com
ΤΗΛ. 210 3231426, FAX: 210 3239227,
ΑΘΗΝΑ 10551 - ΚΙΝ. 6976174998

Παναγιώτης Μπαρμπαγιάννης
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Master Παιδοδοντιατρικής
Royal London Hospital

Επιστημονικός Συνεργάτης Παν/μίου Αθηνών
Ιατρείο: Διοσκούρων 31,
2ος όροφος 23100 Σπάρτη τηλ. 2731026668

ΝΕΑ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ

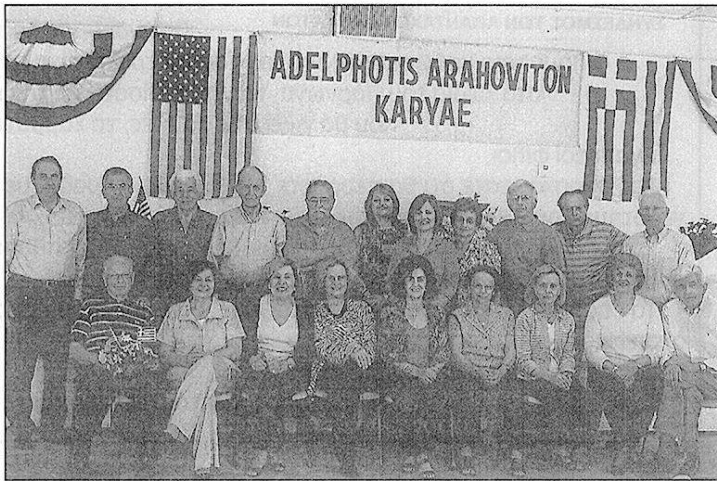
Η γιορτή του Αγίου Γεωργίου στο Charlotte N.C.

Την Κυριακή 25 Απριλίου 2010 η Αδελφότητα Αραχοβιτών, γιόρτασε στο KARYAI PARK στη Gastonia την εορτή του Αγίου Γεωργίου. Περισσότερα από 150 μέλη και φίλοι της Αδελφότητας συναντήθηκαν στο ι-διόκτητο Πάρκο τους, σύμφωνα με την πρόσκληση που είχαν λάβει από την πρόεδρο και το Δ.Σ.

Η ημέρα άρχισε με εκκλησιασμό στον ιερό ναό του Πάρκου και ακολούθησε καφές και αναψυκτικά, με γλυκά στο όμορφο περίπτερο και ευχήθηκαν όλοι χρόνια πολλή στους Γιώργηδες και στις Γεωργίες.

Πλούσιο ήταν το γεύμα με ωραία φαγητά που ετοίμασαν άνδρες και γυναίκες στην κουζίνα και στο εστιατόριο του Πάρκου και έφαγαν όλοι πίνοντας και τραγουδώντας. Η κουβέντα με τις Αραχοβίτικες διηγήσεις, με αστειές και χαρούμενες αναμνήσεις, έδιναν τον τόνο της ωραίας αυτής συνάντησης.

Την αναμνηστική φωτογραφία που δημοσιεύουμε, έβγαλαν αδέρφια, ξαδέλφια, συμμαθητές, φίλοι και κουμπάροι, μαζί με το Χρήστο και τη Ντίνα Δαλακούρα, που είχαν έλθει από το Chicago.

Καθιστοί, από αριστερά: Κώστας Καρύγιαννης, Ντίνα Δαλακούρα, Πίτσα Διαντζίκη, Άννα Κερκουιά, Βάσω Βασιτή (πρόεδρος της Αδε-

λφότητας), Τούλα Α. Βουκούδη, Έλλη Χάρακα, Ελένη και Κώστας Διαμαντούρος.

Όρθιοι από αριστερά:

Θόδωρος Χάρακας, Θανάσης Κερκουιάς, Γιώργος Βασιτής, Χρήστος Δαλακούρας, Ι. Τράκκας, Φίλη Διαντζίκη, Καίτη Πουλοκέφαλου, Πίτσα Καρύγιαννη, Κώστας Πουλοκέφαλος, Γιώργος Διαντζίκης και Ανδρέας Βουκούδης.

Αργά το απόγευμα οι παρέες άφησαν το ωραίο πάρκο, ευχαριστώντας την Αδελφότητα που τους έδωσε την ευκαιρία να εορτάσουν τον Άγιο Γεώργιο, ευχόμενοι χρόνια πολλή και του χρόνου όλοι εδώ με υγεία.

Εν τω μεταξύ η πρόεδρος κ. Βάσω Βασιτή και το Δ.Σ. ετοιμάζονται πυρετωδώς για να υποδεχθούν μέλη από όλες τις Αδελφότητες του εξωτερικού, Αμερικής, Καναδά, Αυστραλίας κ.τ.λ. και σύμφωνα με τα μηνύματα που λαβαίνουν θα είναι μια σπουδαία και πανηγυρική συνάντηση πολλών Αραχοβιτών στις 12 και 13 Ιουνίου στο Charlotte N.C.

Ευχόμαστε καλή επιτυχία.

Αννίτα Πρεκεζέ

Μια αξέχαστη κρουαζιέρα

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας είχα περιγράψει το ταξίδι που έκανα στην Αμερική και είχα δώσει τον τίτλο: «ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΖΕΙ ΜΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΡΑΧΟΒΑ». Εκεί είχα την ευκαιρία στο Greenville, στο Spartanbourg και στο Union Νότιας Καρολίνας να συναντήσω αγαπητούς συγγενείς και συμπατριώτες και στη συνέχεια στο Charlotte να συμμετάσχω στην ωραία αποκριάτικη «μακαρονάδα», την Κυριακή 14 Φεβρουαρίου 2010, που ήταν η Κυριακή της Τυροφάγου.

Η Άξια πρόεδρος Βάσω Βασιτή (γ. Πουλοκέφαλου) και το Δ.Σ. της Αδελφότητας Αραχοβιτών είχαν οργανώσει μια ακόμη επιτυχημένη συνάντηση πάρα πολλών συμπατριωτών και φίλων για να κρατούν άβυσσ τη «φλόγα των Καρυών» που καίει μέσα στις καρδιές όλων των ομογενών.

Στις 15 Φεβρουαρίου ένα πούλμαν που έφυγε από το Spartanbourg και ένα άλλο που έφυγε από το Charlotte, έφεραν 100 άτομα που θα παίρναμε μέρος σε μια κρουαζιέρα 11 ημερών, στα νησιά της Ανατολικής Καραϊβικής (Eastern Caribbean).

Όταν επιβιβαστήκαμε στο τεράστιο κρουαζιερόπλοιο «Mercury», το οποίο άνηκε στο στόλο του Χανδρή και τώρα αγοράστηκε από Καναδική εταιρεία, ακούγαμε «καλημέρες» και «τι κάνετε;» στα Ελληνικά και μάθαμε ότι ο καπετάνιος και οι περισσότεροι αξιωματικοί ήταν Έλληνες.

Μάθαμε ότι το προσωπικό λειτουργίας του πλοίου ήταν 1000 άτομα και οι επιβάτες 2000, από τους οποίους περίπου 20 ήταν Αραχοβίτες.

Πάνος και Βούλα Κοψιαύτη, Βασίλης και Λούλα Κοψιαύτη, Γιώργος και Πίτσα Διαντζίκη, Κώστας και Κανέλλα Λάτση, Κώστας και Πίτσα Καρύγιαννη, Γιάννης και Άννα Σταθάκη, Ντίνος και Πέρσα Χονδροπούλου,

Επίσης φίλοι και γνωστοί ήταν ο Γιάννης και Φρόσω Cypsis, Γιάννης και Χριστίνα Ποθυδώρου, Κική και Θωμάς Chulkas, Νότα Ραμαντάνη, Ελένη Μιχαήλ κ.ά.

Οι δύο πρώτες ημέρες «εν πλώ» ήταν «Fan Day» at sea. Ευτυχώς δεν είχε κύμα και δεν έβρεχε! Όλοι ριζώνονταν στις ξαπλώστρες και κοιμούνταν στις πισίνες. Είχε τόσα να ιδείς και να συμμετάσχεις. Θέατρο, με ακροβατικά, μπαλέτα, χιούμορ, καζίνο, ορχήστρες και ατέλειωτους μπουφές με φαγητά, γλυκά, καφέδες, ποτά, φρούτα και ό, τι επιθυμείς.

Όλα αυτά δεν θα είχαν καμιά αξία αν δεν τα απολάμβανες με την καλή παρέα των Αραχοβιτών. Οι διηγήσεις, με ατελείωτες ιστορίες από το χωριό, με τα αστεία, τα ανέκδοτα έδιναν κι έπαιρναν και τα χαμόγελα και τα γέλια φωτιζαν τα πρόσωπα. Για ελληνική μουσική είχαμε δικό μας disc Jockey. Δεν ήταν άλλος από τον Πάνο Κοψιαύτη που είχε το φορητό του ραδιοπικά και άπειρα CD με τραγούδια και κάθε βράδυ στηνόταν ο χορός σε μια άδεια αίθουσα. Δεν έλειπε και το χαρτοπαίγνιο και η μπιρίμπα στηνόταν στο άψε-σβήσε.

Έτσι οι δύο πρώτες ημέρες Τρίτη 16-2 και Τετάρτη 17-2 πέρασαν πολύ ευχάριστα.

Την Πέμπτη 18-2 βγήκαμε στο San Juan, Puerto Rico. Την Παρασκευή 19-2 Charlotte Amalie, St Thomas. Το Σάββατο 20-2 Philipsbourg, St Maarten.

Την Κυριακή 21-2 Basseterre St. Kitts.

Δευτέρα 22-2 Tortola, British Virgin Islands.

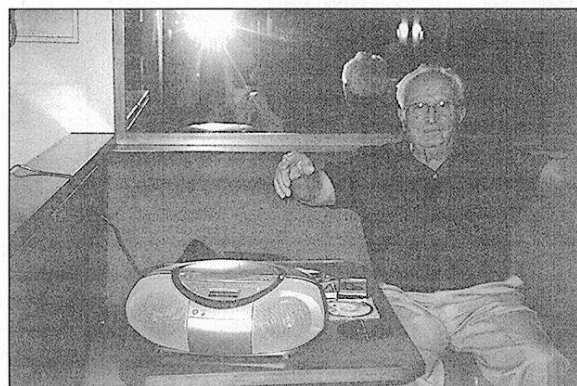
Αυτά τα πέντε νησιά που επισκεφτήκαμε ήταν όμορφα με κοινά χαρακτηριστικά:

- 1) Τη θαυμάσια βλάστηση του τροπικού κλίματος (ζέστη και πολλές ξαφνικές βροχές).
- 2) Τις υπέροχες θάλασσες με εκείνο το βαθύ τουρκουάζ χρώμα και πεντακάθαρα νερά και παραλίες.
- 3) Μεγάλη τουριστική κίνηση.

Το πρωί μετά τις 9, βγαίναμε για να επισκεφτούμε κάθε

Όλη η Αραχοβίτικη παρέα στο καράβι: Από επάνω αριστερά: Κώστας και Κανέλλα Λάτση, Κώστας και Πίτσα Καρύγιαννη, Γιώργος και Πίτσα Διαντζίκη, Βασίλης και Λούλα Κοψιαύτη, Πάνος και Βούλα Κοψιαύτη, Γιάννης και Άννα Σταθάκη, Βαγγέλης και Joyς Χονδροπούλου και μαζί τους η Ουρανία Γκλέκα και Αννίτα Πρεκεζέ.

Ο disk-jockey Πάνος Κοψιαύτης.

Πρώτοι στο χορό η Κανέλλα και ο Κώστας Λάτσης.

νησί και μπορούσαμε να επιστρέψουμε ελεύθερα, μέχρι τις 6 μ.μ. Συνήθως με μικρό πούλμαν ή ταξί, κάναμε το γύρο του νησιού, κοιμυπάγαμε, επισκεπτόμαστε τα καταστήματα ή τα αξιοθέατα τα οποία ήταν κάποια κάστρα, τα οποία ήταν κυρίως Βενετσιάνικα ή Ισπανικά και εκκλησίες όχι παλαιότερες από 500 χρόνια.

Στην επιστροφή μας ξάφνιασε και μας ταλαιπώρησε μια δυσεντερία που εκδηλώθηκε στο πλοίο, παρόλη την καθαριότητα και τις προφυλάξεις, απολυμάνσεις κ.τ.λ. αλλή γρήγορα πέρασε. Γενικά ήταν ένα θαυμάσιο ταξίδι.

Ευχαριστώ όλους τους αγαπητούς Αραχοβίτες για την ανεκτίμητη παρέα τους. Ιδιαίτερα ευχαριστούμε η αδελφή μου και εγώ, τον Πάνο και τη Βούλα Κοψιαύτη που μας παρακίνησαν να συμμετάσχουμε σ' αυτήν την κρουαζιέρα και αποφασίσαμε αυτό το ταξίδι στην Αμερική και από εκεί στην Ανατολική Καραϊβική.

Η συντροφιά των Αραχοβιτών στη διάρκεια της κρουαζιέρας ήταν για μας πολύτιμη και ανεκτίμητη. Σ' αυτές τις ημέρες γνωριστήκαμε με όλους πιο πολύ γιατί είχαμε πολύ χρόνο στη διάθεσή μας για παρέα και κουβέντα.

Ιδιαίτερα χάρηκα γιατί γνώρισα για πρώτη φορά τον Κώστα και την Κανέλλα Λάτση, που ήλθαν από το Denver Coloranto. Είναι ένα εξαιρετικό ζευγάρι, τόσο ευγενικό και τόσο αγαπητό σε όλους.

Εύχομαι από καρδιάς σε όλους, πάντα καλά ταξίδια να κάνουν με υγεία και με ευχαρίστηση, και με το καλό το καλοκαίρι να έλθουν στο χωριό, στην πολυαγαπημένη Αράχοβα.

Αννίτα

Υ.Γ. Στη διάρκεια της κρουαζιέρας είχαμε το θλιβερό προνόμιο να μας δείχνουν όλοι οι ξένοι «τη συμπόνοια» τους, όταν άκουγαν ότι είμαστε Έλληνες, αφού οι ειδήσεις βοούσαν ότι η Ελλάδα θα «πτωχεύσει». Όλοι οι Αραχοβίτες επικοινωνούσαν συνεχώς με την οικογένειά της αγαπητής Αθηνάς Κερκουιά η οποία είχε εισαχθεί σε νοσοκομείο με πολλά προβλήματα, αλλά ευτυχώς σήμερα είναι καλά και της ευχόμαστε καλή ανάρρωση και να ξαναβρεί το κέφι και το χιούμορ της κοντά στον αγαπημένο της Θοδωρή, στα παιδιά και στα εγγόνια της.

Και μια πολύ θλιβερή είδηση ήλθε από τον Καναδά, αφού μάθαμε ότι πέθανε η Γεωργία Διαμαντούρου-Ξανθάκου, αγαπημένη σύζυγος, μητέρα και γιαγιά, σε ηλικία 68 ετών.

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΝΤΖΙΚΗ-ΑΓΓΕΛΑΚΗ

Έπειτα από μακροχρόνια ασθένεια, η Μαρία Αγγελιάκη έφυγε για την άλλη ζωή και πραγματικά αναπαύθηκε αφού απαλλάχθηκε από τους πόνους και τα βάσανα της ασθένειάς της.

Κόρη του Αθανασίου και της Γιώτας Διαντζίκη (γένος Ι. Κοψιαύτη) γεννήθηκε στις Καρυές αλλά σε νεαρή ηλικία ήλθε με την οικογένειά της στην Αμερική, όπου μεγάλωσε, σπούδασε και παντρεύτηκε με τον Ματθαίο Αγγελιάκη. Ήταν εξαιρετική σύζυγος και μητέρα τεσσάρων παιδιών, αγαπητή από όλους.

Στην ασθένειά της, που την ταλαιπώρησε με πολλές εγχειρήσεις και άλλες θεραπείες, έδειξε υπομονή και θάρρος. Κοντά της είχε τον καλό σύζυγό της και τα παιδιά της που της συμπαροστάθηκαν με αγάπη, μέχρι τον θάνατό της, που ήρθε στις 19 Μαρτίου 2010 και τη βρήκε στο νοσοκομείο του Spartanbourg S.C. όπου ζούσε, σε ηλικία 60 ετών.

Στην κηδεία της πάρα πολλός κόσμος ήλθε και συμπαραστάθηκε στον άνδρα της και στα παιδιά της, στον αδελφό της Βασίλη Διαντζίκη, σε θείες, θείους, ξαδέλφια και ανήψια της και όλοι συγγενείς, φίλοι και συμπατριώτες θα την θυμούνται με συμπάθεια και αγάπη.

ΝΙΚΟΣ ΓΟΥΔΕΣ

Πλήρης ημερών και με ακμαίες τις πνευματικές του δυνάμεις, έπειτα από ολιγόχρονη ασθένεια, έφυγε από τη ζωή, σε ηλικία 89 ετών, στο Charlotte N.C., ο Νικόλαος Γουδές, ο αγαπητός σε όλη την ομογένεια, «μπάρμπα-Νίκος».

Γεννήθηκε στις Καρυές, όπου ο πατέρας του Αθανάσιος Γουδές έγινε ο πρώτος πρόεδρος της Κοινότητας Καρυών από το 1914-1917.

Αργότερα, το 1919 η οικογένεια με τα έξι παιδιά εγκαταστάθηκε στη Σπάρτη, στο τεράστιο κτήμα τους, στα Γουδέικα Σπάρτης.

Σε νεαρή ηλικία, το ανήσυχο πνεύμα του τον έφερε στην Αμερική, όπου περιπλανήθηκε και εργάστηκε σε πολλές πολιτείες και κατέληξε στο Charlotte N.C. όπου έζησε με την οικογένειά του με πέντε παιδιά. Σπουδαίος επιχειρηματίας, απόκτησε μεγάλη περιουσία και έγινε ένας από τους μεγαλύτερους Έλληνες δωρητές με μεγάλες δωρεές, κυρίως σε πανεπιστήμια της Αμερικής, με υποτροφίες σε φοιτητές και δωρεές για την υποστήριξη της Ελληνικής γλώσσας.

Στη Σπάρτη πρόσφερε έκταση 45 στρεμμάτων πολυτιμής γης για τη δημιουργία πάρκου, στην περιοχή Γουδέικα.

Στην Αδελφότητα Καρυατών στη Gastonia ΗΠΑ, ήταν τακτικό και πολύ αγαπητό μέλος και ενίσχυε με χρηματικές προσφορές, το ταμείο της Αδελφότητας για πολλά έργα.

Η κηδεία του έγινε «δημοσία δαπάνη» στη Σπάρτη, μαζί με το 40ήμερο μνημόσυνό του, στις 15 Ιουνίου.

Παραβρέθηκαν όλα τα παιδιά του και τα εγγόνια του και μαζί με τους εδώ συγγενείς, φίλους και εκπροσώπους του Δήμου Σπάρτης, τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία.

Ήταν ένας ευπατρίδης, εξαίρετος άνθρωπος, ευγενής και ευχάριστος και είχε κερδίσει την εκτίμηση και την αγάπη όλων.

Αιωνία του η μνήμη!

ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΩΣΤΑΛΑ-ΜΑΧΑΙΡΑ

Την Τρίτη 23 Μαρτίου 2010, πλήρης ημερών, αφού συμπλήρωσε τα 94 χρόνια της, έφυγε από τη ζωή η σεβαστή δέσποινα Γεωργία, χήρα του Κωνσταντίνου Μαχαίρα.

Κόρη του Νικόλα Κωσταλά και της Παναγιώτας γ. Κερκουλά, γεννήθηκε, μεγάλωσε και παντρεύτηκε στις Καρυές. Με το σύζυγό της Κώστα Μαχαίρα, δημιούργησαν μια ωραία οικογένεια με τέσσερα παιδιά. Τα δύσκολα μεταπολεμικά χρόνια και οι δυσκολίες στη ζωή του χωριού, ανάγκασαν την καλή μητέρα να ματαναστεύσει μαζί με τα παιδιά, το 1952, και να ζήσει κοντά στο σύζυγό της ο οποίος είχε προηγηθεί και είχε εγκατασταθεί και εργαζόταν στη Gastonia N.C. στην Αμερική.

Εκεί, κοντά σε συγγενείς και συμπατριώτες που ήδη είχαν οργανώσει μια εξαιρετική Αραχοβίτικη παροικία, μεγάλωσαν και σπούδασαν τα παιδιά, (όλα με πανεπιστημιακές σπουδές) εργάστηκαν και κατέκτησαν εξαιρετική θέση στην ομογένεια αλλιά και στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Όλη η οικογένεια συμμετείχε - και συμμετέχει - στις θρησκευτικές, πολιτιστικές και γενικά κοινωνικές οργανώσεις, οι οποίες, με προεξάρχουσα την «Αδελφότητα Καρυατών» βοήθησαν στην ενότητα του Ελληνισμού και στη διατήρηση των πατροπαράδοτων ηθικών αξιών, ηθών και εθίμων της πατρίδας, που όλοι νοσταλγούσαν.

Η αείμνηστη Γεωργία Μαχαίρα ευτύχησε μαζί με τον σύζυγό της να καμαρώσουν τα παιδιά τους, άριστα αποκαταστημένα με καλές οικογένειες, που τους περιέβαλλαν με αγάπη και σεβασμό.

Με συγκίνηση συνόδεψαν τη σεβαστή μητέρα τους στην Ελληνο-Ορθόδοξη εκκλησία του Αγίου Νικολαίου τα παιδιά της Πίτσα και Γιώργος Διαντζίκης, Χάρης και Τίνα Μαχαίρα, Ελένη Μαχαίρα και Μαρία Τσούηου καθώς και τα 7 εγγόνια της με τις οικογένειές τους. Η εκλιπούσα ευτύχησε να καμαρώσει 9 δισέγγονα και έφυγε από τη ζωή πλήρης ημερών, αφήνοντας πίσω της εξαιρετική μνήμη, γιατί ήταν άριστη σύζυγος, μητέρα και γιαγιά αλλιά και πολύ αγαπητή αδελφή, θεία και εξαδέλφη.

Πάρα πολύς κόσμος συνόδεψε την σεβαστή Γεωργία Μαχαίρα, στην τελευταία κατοικία της στο Gaston Memorial Park στις 27 Μαρτίου 2010, ευχόμενοι για την αιωνία μνήμη της.

ΝΤΟΝΑΛΝΤ - ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΚΦΑΙΗΛ

ΑΡΧΕΙΑΚΑ - ΕΡΕΥΝΕΣ - ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ

«250 ΧΡΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ

ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝ ΖΑΧΑΡΙΑ»

1759 - 2009

Εκδηλώσεις και ενέργειες που έγιναν στη ΒΑΡΒΙΤΣΑ, στο ΛΥΓΕΡΕΑ, στη ΣΠΑΡΤΗ και στη ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΑΔΟΥΛΩΤΗ ΜΑΝΗ»

Γ. Π. ΔΗΜΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΝΤΟΝΑΛΝΤ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΚΦΑΙΗΛ

Γεννήθηκε στο Λονδίνο, η καταγωγή του είναι από τη Σκωτία, η μητέρα του από την Αθήνα και η γυναίκα του από τη Μάνη.

Βαφτίστηκε χριστιανός ορθόδοξος στην ελληνική εκκλησία του Λονδίνου, τελείωσε το ελληνικό σχολείο, εργάστηκε

στην Ολυμπιακή Αεροπορία όπου ιεραρχικά ανήλθε όλες τις βαθμίδες μέχρι τον βαθμό του Διευθυντή. Χρημάτισε Γενικός Δ/ντής σε μία από τις θυγατρικές της Ο.Α.

Από παιδιά ασχολείται ενεργά με τη Μάνη και τη Λακωνία, ίδρυσε Πολιτιστικό Σύλλογο στο Λυγερέα Γυθείου, ίδρυσε και εξέδιδε μέχρι το 2001 την εφημερίδα «Καπετάν Ζαχαριάς» και έκτοτε είναι συνεκδότης του περιοδικού «Μάνη - χθες, σήμερα, αύριο» και συνεργάτης σε διάφορα έντυπα και βιβλία της «Αδούλωτης Μάνης». Έχει δύο κόρες και προς το παρόν τρία εγγόνια.

Αθήνα 2-5-2010

Αγαπητέ κ. Μακφαίηλ,

Το βιβλίο σας αυτό «250 χρόνια από τη γέννηση του Καπετάν Ζαχαριά», που είχατε την ευγένεια να μου στείτε, ομοιογύω ότι ήταν μια έκληξη και κάθε σελίδα του μία προσφορά στη μνήμη του Καπετάνιου.

Εξαιρετική ήταν η ιδέα σας να συμπεριλάβετε αυτό το βιβλίο όλες τις εκδηλώσεις που έγιναν με την ευκαιρία του εορτασμού των 250 χρόνων (1759-2009) που ήταν πολλές και με εξαιρετική επιτυχία πέτυχαν τους στόχους που είχατε θέσει: να τιμηθεί με πολλούς τρόπους η μνήμη του προεπαναστατικού ήρωα.

Αναφερόμενος στις τρεις εκδηλώσεις που έγιναν στον Λυγερέα της Μάνης 23-4-2009 στη Βαρβίτσα Λακωνίας 26-7-2009 και στο Νομαρχιακό μέγαρο Λακωνίας 26-8-2009 εύστοχα δημοσιεύσατε όλες τις ομιλίες και αμέτρητες φωτογραφίες, έτσι ώστε να τις απολαύσουν όλοι οι αναγνώστες, είτε είχαν, είτε δεν είχαν την ευκαιρία να συμμετάσχουν. Πολύτιμη θεωρώ και τη συλλογή τόσων εικόπων με τη μορφή του θρυλικού ήρωα από σκίτσα και λαϊκές ζωγραφιές, δημοσιευμένες σε παιδικές εφημερίδες και περιοδικά χωρίς να παραλείψετε αγάλματα, προτομές κ.τ.λ. με τις ανάλογες σημειώσεις για την προέλευσή τους.

Κύριε Μακφαίηλ,

Πολλά θα μπορούσα να γράψω γι' αυτήν την μονογραφία που ήλθε να προστεθεί σε όλες τις προσπάθειες που κάνετε τα τελευταία χρόνια για την ανάδειξη της προσωπικότητας του ήρωα, που ασφαλώς δεν το έχει κάνει η νεότερη ιστοριογραφία όσο θα έπρεπε.

Θερμά συγχαρητήρια για όλες τις ανεκτίμητες αυτές ενέργειές σας, οι οποίες είναι κατάθεση ψυχής και πολύτιμη προσφορά στον πολιτισμό.

Αννίτα Γκλέκα-Πρεκεζέ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΑΡΤΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΩΝ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ
ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

«ΤΟ ΑΣΠΡΟΣΙΤΗ»

Αναλαμβάνουμε παραγγελίες για αρτούς, μνημόνια (δίσκους, αρτίδια, παξιμαδάκια) καθώς και γλυκίσματα όλων των ειδών για γάμους, βαπτίσεις και άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις.

Σταυρούλα Δαδακούρα

Καρυές - Λακωνίας

Τηλ. κατ.: (27310) 95159, οικ.: 95587, κιν.: 6973-208360

Παιδιά - Γονείς και
Πανελλαδικές Εξετάσεις

Πάνω από ένα εκατομμύριο Ελληνόπουλα περνούν εξετάσεις αυτόν τον μήνα. Άλλοι τόσοι γονείς υποφέρουν από το άγχος των εξετάσεων. Τούτο το κακό φτάνει στην ακμή του στην χώρα μας και σε πολλά σπίτια η ζωή έχει ώρα μηδέν την εποχή των εξετάσεων.

Ο Charles Colton, Άγγλος συγγραφέας του περασμένου αιώνα γράφει: «Οι εξετάσεις είναι κάτι τρομερό γιατί ο μεγαλύτερος τρελός μπορεί να ρωτήσει ό,τι ένας σοφός δεν μπορεί να απαντήσει». Και όμως οι εξετάσεις, παρ' όλο που συχνά έχουν μόνο τυπική σημασία, είναι αναγκαίες, γιατί είναι αντικειμενικότερες από άλλα μέτρα με τα οποία θα μπορούσαμε να κρίνουμε την σχολική πρόοδο.

Από την άλλη μεριά όμως, οι Πανελλαδικές εξετάσεις όπως διεξάγονται στην Πατρίδα μας, παρουσιάζουν πολλά μειονεκτήματα, όπως:

- Ελέγχονται μόνον οι γνώσεις και όχι η κρίση του μαθητή.
- Κάνουν τα παιδιά να απομνημονεύουν και όχι να σκέπτονται.

- Δεν μας δίνουν παρά μία εικόνα της στιγμής που δεν αντιπροσωπεύει παρά τμήμα από τον γνωστικό και θεωρητικό εξοπλισμό του μαθητή. Αν σε άλλη ώρα ρωτήσουμε τα ίδια πράγματα, μπορεί να έχουμε διαφορετικής ποιότητας και περιεχομένου, απαντήσεις.

Πάντως, παρ' όλα τα τρωτά σημεία που παρουσιάζουν οι Πανελλαδικές εξετάσεις, τα παιδιά και οι γονείς αναγνωρίζουν ότι είναι το μέσο που θα τους ανοίξει την πόρτα της ζωής και της καριέρας.

Αφού σαν Έθνος περάσαμε από την αγροτική στην τεχνολογική οικονομία, συνειδητοποιήσαμε την ανάγκη για μόρφωση των παιδιών μας, μια και αυτό θα τους εξασφάλιζε την άνοδο του βιοτικού τους επιπέδου. Έτσι οι περισσότεροι Έλληνες γονείς προσπαθούν να δώσουν στα παιδιά τους ό,τι στερήθηκαν οι ίδιοι, μερικές φορές όμως, όχι με τον σωστό τρόπο.

Φιλοδοξίες, απογοητεύσεις και γενικά έλλειψη ασφάλειας των γονιών, δεν πρέπει να γίνονται αίτια στον κακό χειρισμό των παιδιών κατά την περίοδο των εξετάσεων.

Θεωρώ ότι μερικές συμβουλές μπορεί να φανούν χρήσιμες:

- Οι γονείς δεν πρέπει να επιβάλλουν ή να αφήνουν τα παιδιά τους να εξαντλούνται στην μελέτη.
- Δεν πρέπει να αναπτύσσουν άγχος για την επιτυχία τους.
- Όχι στον ασφυκτικό κλοιό της υπερπροστασίας και υπερβολικής φροντίδας. Και τα δύο αυτά στοιχεία αφαιρούν από το παιδί κάθε πρωτοβουλία και έμπνευση.

Τέλος, πιστεύω ότι οι γονείς οφείλουν να δημιουργήσουν κατά την περίοδο των εξετάσεων ένα κλίμα ηρεμίας, αυτοσυγκέντρωσης και πνευματικής πειθαρχίας για το παιδί τους. Δεν πρέπει να μετατρέπουν ένα στοίχημα, μια υποκειμενική υπόθεση του παιδιού σε οικογενειακό - κοινωνικό γεγονός και έτσι να του στερούν την αίσθηση της ατομικότητας και της ανεξαρτησίας του.

Μαρία Π. Διαντζίκη

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ
ΣΥΣΚΕΥΩΝ
ΚΟΝΤΑΛΩΝΗΣ Φ. & ΣΙΑ ΟΕ
MAGNET ELECTRIC

• ηλεκτρικές οικιακές συσκευές • εντοιχιζόμενες συσκευές κουζίνας • κλιματισμός • τηλεοράσεις, βίντεο, στερεοφωνικά

ΚΑΤ. 1: ΚΑΛΑΜΩΝ 11 ΤΡΙΠΟΛΗ,

ΤΗΛ. 2710-239836

ΚΑΤ. 2: ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 11 ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΗ,

ΤΗΛ. 27910-25070

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΜΝΗΝΟΥ-ΚΟΥΒΑΡΗ

Χειρουργός - Οφθαλμίατρος

Πεύκων 4 Ηράκλειο Αττικής πλησίον σταθμού ΗΣΑΠ

στάση Ν. Ηράκλειο

ΔΕΧΕΤΑΙ (με ραντεβού)

Δευτέρα - Τετάρτη - Πέμπτη απόγευμα 6-9 μ.μ.

Τρίτη - Παρασκευή πρωί 9-12 π.μ.

Τηλ. 210 2823798 Κιν. 6974303879

ΒΡΑΤΙΜΟΣ ΔΟΥΛΟΣ

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Δούλος Γεώργιος

Πλατεία Εθν. Μακαρίου 4 22100 Τρίπολη

τηλ./fax: (2710) 225151, 233072 κιν. 6944373712

doulos@acn.gr www.vratimosdoulos.gr

BAMBAKOY

Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου των Απανταχού Βαμβακιτών

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε και φέτος την 21η Μαρτίου η Γενική Συνέλευση των μελών του Συνδέσμου των Απανταχού Βαμβακιτών. Τα μέλη του Συνδέσμου που έχουν γεννηθεί ή έλκουν την καταγωγή τους από το όμορφο αυτό χωριό προσήλθαν στην Αίγλη του Ζαπτείου για να συναντηθούν και να συζητήσουν από κοντά τα νέα τους, τα προβλήματα που αφορούν το χωριό τους, να κόψουν την Πρωτοχρονιάτικη πίτα και να εκλέξουν το νέο Δ.Σ. του Συνδέσμου.

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου, γιατρός κ. **Δημήτρης Π. Βεληδέκης**, στο λόγο του προς τα μέλη, ευχαρίστησε θερμά τον **Πατέρα Γεώργιο Μπλιάθρα**, εκφράζοντας, εκ μέρους ό-λων των Βαμβακιτών, ευγνωμοσύνη και αγάπη για τον αξιόλογο Παπά-Γιώργη που προσφέρει ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες του, όχι μόνο λειτούργώντας, αλλά και με την διοργάνωση εκδηλώσεων και άλλων έργων στη Βαμβακού.

Επίσης ευχαρίστησε θερμά τον Βαμβακίτη ομογενή κ. **Γιώργο Χούπη**, ο οποίος δείχνοντας συνεχώς το ενδιαφέρον του για το αγαπημένο του χωριό, στηρίζει οικονομικά τον Σύνδεσμο και αυτός προσωπικά, αλλά και κινητοποιώντας τους άλλους ομογενείς.

Δεν παρέλειψε ακόμα να ευχαριστήσει όλους τους Βαμβακίτες που στηρίζαν οικονομικά τον Σύνδεσμο και ιδιαιτέρως τον κ. **Γιώργο Σπηλιάκο**, ο οποίος προσέφερε στον Σύνδεσμο ένα ημερολόγιο του 2010 με καταπληκτικές φωτογραφίες του χωριού σε πολλαπλά αντίτυπα, αρκετά από τα οποία αγοράστηκαν επί τόπου από μέλη του Συνδέσμου.

Θερμές ευχαριστίες έλαβε και η κ. **Αννίτα Γκλέκα-Πρεκεζέ**, για την συνεχή παρουσίαση θεμάτων σχετικών με την Βαμβακού στην θαυμάσια εφημερίδα «Καρυές» καθώς και η κ. **Μάτα Γαλάτα** που πάντοτε στέλνει κείμενα στην εφημερίδα αυτή.

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου Απανταχού Βαμβακιτών και το Δ.Σ. κόβοντας την πρωτοχρονιάτικη πίτα.

Ο κ. Ιάσωνας Βούρβουλης παραλαμβάνει την αναμνηστική πλάκα που του προσφέρει ο Σύνδεσμος τιμής ένεκεν, για την πολυετή θητεία του στη θέση του προέδρου.

Ο Δημήτρης Π. Βεληδέκης έκανε αναφορά στην επιθυμία όλων για την συνάντηση Βαμβακιτών από όλα τα μέρη του κόσμου, στην Βαμβακού το καλοκαίρι του 2013, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης των εκατό χρόνων από τα εγκαίνια του ιερού ναού του Αγίου Χαραλάμπους.

Αναφέρθηκε επίσης στα προβλήματα που έχει το χωριό με σοβαρότερα αυτά της συντήρησης του καφενείου και του ξενώνα και της επιδιόρθωσης της σκεπής του Ναού.

Μετά την ανάγνωση του απολογισμού που ανακοίνωσε ο ταμίας κ. **Δημήτρης Αθ. Βεληδέκης**, αρκετοί Βαμβακίτες πήραν το μικρόφωνο και μίλησαν για τα προβλήματα του χωριού.

Μεγάλη συγκίνηση πλημμύρισε τον κ. **Ιάσωνα Βούρβουλη** μετά την απονομή σε αυτόν τιμητικής πλάκας, από το Δ.Σ. για την πολυετή προσφορά του στον Σύνδεσμο από την θέση του Προέδρου.

Στο τέλος της εκδήλωσης διεξήχθησαν οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. του Συνδέσμου κατά τις οποίες εξελέγησαν οι:

Δημήτρης Π. Βεληδέκης, Δημήτρης Αθ. Βεληδέκης, Γαλάτα Μάτα, Τσαβήρης Ανδρέας, Βεληδέκης Νίκος, Δημοπούλου Βαρβάρα, Σκαρμούτσος Νίκος, Αναγνωστόπουλος Χρήστος και Καραχάιου Γιούλια.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου, την 14η Απριλίου συγκροτήθηκε σε σώμα και ανατέθηκαν αρμοδιότητες στα μέλη του ως εξής:

Βεληδέκης Δημήτρης του Παναγιώτη, Πρόεδρος
Βεληδέκης Νίκος, Αντιπρόεδρος
Τσαβήρης Ανδρέας, Γενικός Γραμματέας
Βεληδέκης Δημήτρης του Αλεξάνδρου, Ταμίας
Δημοπούλου Βαρβάρα, Ειδική Γραμματέας
Γαλάτα Μάτα, Σκαρμούτσος Νίκος, Αναγνωστόπουλος Χρήστος, Καραχάιου Γιούλια, Μέλη.

1940-1949 Πόλεμος - Κατοχή - Απελευθέρωση - Εμφύλιος

3^η συνέχεια

ΓΙΑΤΙ;

Συνεχίζουμε εδώ την καταγραφή των τραγικών ημερών της Κατοχής και του Εμφυλίου, όπως τις έζησε στο χωριό Βαμβακού η **Μάρω Χούπη-Γεώργα** (φωτό).

Η τρίτη συνέχεια εδώ, αναφέρεται στον τραυματισμό του Παναγιώτη, ενός νέου που υπηρετούσε στο τάγμα Χωροφυλακής που ήταν εγκατεστημένο στη Βαμβακού και ήταν ψάλητης στην εκκλησία και πολύ αγαπητός από τους Βαμβακίτες.

Το πόδι αιμορραγούσε. Το 'δεσε πρόχειρα σφιχτά, ο Νίκος για να σταματήσει την αιμορραγία κι άρχισε να περιποιείται το τραύμα του στήθους. Με τις πετσέτες βουτηγμένες στο βραστό νερό, έπληνε την πληγή και τον γύρω χώρο. Έπειτα έριξε ο-ξυζενέ. Μετά το πέρασε με ιώδιο.

Έβαλε μια γάζα μέσα στην τρύπα που είχε κάνει η σφαίρα. Έβαλε κι άλλη γάζα. Με το σεντόνι είχαμε ράψει ένα μακρύ επίδεσμο. Τον έδεσε ο Νίκος γύρω-γύρω σφιχτά. Μετά άρχισε να περιποιείται το πόδι κατά τον ίδιο τρόπο.

Το καθάρισε και το έδεσε.

Τον σκεπάσαμε με δυο κουβέρτες γιατί είχε κρύαδες. Κρύωνε πολύ τα σαγόνια του χτυπούσαν.

«Είναι που έχει χάσει πολύ αίμα - είπε ο Νίκος. Ας ελπίσουμε ότι τον σώσαμε. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο. Εύχομαι να σταματήσει η αιμορραγία».

Όταν ο Παναγιώτης έψαλλε στην εκκλησία είχε ζητήσει από τον παπα-δάσκαλο, να διαλέξει παιδιά με καλή φωνή, για να τα μάθει Βυζαντινή Μουσική.

Ο παπα-Σταύρος ευχαρίστως δέχθηκε και ο Παναγιώτης διάλεξε δέκα πέντε παιδιά αγόρια και κορίτσια της πέμπτης και έκτης τάξης και τ' ανέβασε στο ψαλτήριο.

Πρώτα τους έμαθε το Ισοκράτημα.

Μετά σιγά-σιγά, άρχισαν να ψέλνουν μαζί του, ήταν μαγικό ν' ακούς αυτές τις παιδικές φωνούλες μαζί με τον ψάλητη τους να ψέλνουν το «Κύριε ελέησον» κι άλλους μικρούς ύμνους.

Τα παιδιά ήταν ενθουσιασμένα. Με χαρά περιμέναν την Κυριακή ν' ανεβούν στο ψαλτήριο. Τον «δάσκαλό τους» - έτσι τον έλεγαν - τον ήλεγαν.

Εκείνες τις ημέρες μάθαιναν τα εγκώμια γιατί ήταν η Μ. Εβδομάδα. Όμως τη Μ. Τρίτη έγινε το χτύπημα. Μια από τις μαθήτριες του Παναγιώτη ήμουν κι εγώ. Πόσο μου άρεσε να ψέλνω μαζί με τ' άλλα παιδιά και τον Παναγιώτη να μας διευθύνει! Μαγευόμουν! Είχε μια γλυκιά υπέροχη φωνή. Όλα τα παιδιά τον ήλεγαν!

Και τώρα τον έβλεπα να είναι επάνω στο κρεβάτι σαν πεθαμένος! Δεν μπορούσα να το πιστέψω! Νόμιζα ότι ονειρευόμουν!

Ο φοβερός κρότος ενός όχλου με έβγαλε από τις σκέψεις μου.

«Είναι τόσο κοντά - λέει ο Σωτήρης. Φθάσανε στην πλατεία. Φαίνεται το πήραν το χωριό οι αντάρτες».

«Και τώρα τι θα κάνουμε; Είπε ο Νίκος. Πρέπει τον Παναγιώτη να τον κατεβάσουμε κάτω στην καμάρα κι εμείς να είμαστε επάνω. Γιατί αν έρθουν οι αντάρτες στο σπίτι -

και πρώτα-πρώτα στο παπύ το σπίτι θα έρθουν - και αν βρουν τον

τραυματία, ε; θα μας σφάξουν όλους. Εμπρός να τον κατεβάσουμε κάτω, πριν είναι πολύ αργά». Είπε κι αμέσως έπιασε από τη μια μεριά το κρεβάτι, από την άλλη ο Σωτήρης με τον Αποστόλη και κατέβηκαν τις σκάλες. Πίσω ακολουθούσα κι εγώ. Ανοιξε το κατώι ο παπής κι ακούμπησαν το κρεβάτι κάτω.

Το κρύο ήταν διαπεραστικό.

«Κρυώνω» είπε ο Παναγιώτης.

«Πήγαινε επάνω και φέρε κι άλλη κουβέρτα» μου είπε ο Νίκος.

Έτρεξα επάνω στο σπίτι και ζήτησα κουβέρτα. Η θεία παπαδιά μου έδωσε δυο κουβέρτες και κατέβηκα κάτω στο κατώι. Τον σκεπάσαμε «Πάμε επάνω - είπε ο Νίκος. Ο Παναγιώτης θα μείνει μόνος του».

«Μα πώς να μείνει μόνος του; - είπα εγώ. Πρέπει να του δίνουμε λίγο νεράκι».

«Πάμε, πάμε επάνω και θα ανεβοκατεβαίνουμε» - είπε ο Σωτήρης και μ' έσπρωξε έξω. Ο Παναγιώτης δεν μίλησε.

Ανεβήκαμε επάνω και περιμέναμε. Οι βροντές από τα πολυβόλα και όπλα είχαν λιγοστέψει. Ακουγόntonτουσαν περισσότερο στο επάνω μέρος του χωριού. Οι άντρες έλεγαν ότι τα γύρω φυλάκια μάλλον είχαν πέσει στα χέρια των ανταρτών.

Η θεία παπαδιά έβαλε να βράσει λίγο φιδέ να δώσει στον τραυματία κι όταν έβρασε μου είπαν να τον πάω εγώ, για να μη φαίνονται οι άντρες.

Πήρα το μωλι με το φιδέ και κατέβηκα κάτω.

Στο άνοιγμα της πόρτας είδα δυο πελώρια κατατρομαγμένα μάτια να με κοιτάζουν. «Εσύ είσαι Μάρω; Νόμισα ότι μπήκαν οι αντάρτες να με σφάξουν».

«Μη φοβάσαι - του λέω - Δεν ακούς; Συνεχίζεται η μάχη. Άρα βαστάει το επάνω φυλάκιο. Να! Άκου! Αεροπλάνο! Ξανάρχονται τ' αεροπλάνο! Μπορεί να φοβηθούν και να φύγουν οι αντάρτες». «Σ' ευχαριστώ για το θάρρος που

μου δίνεις. Είσα μια όαση μέσα σ' αυτή τη συμφορά». Πόσο καμάρωσα! Θα το ήλω στ' άλλα παιδιά και θα ζηλεύουν, σκέφτηκα.

Κάθισα στο κρεβάτι του προσεχτικά για να μην τον πονέσω. Άρχισα να του δίνω κουταλιά-κουταλιά την σούπα. Πόσο αδύναμος μου φαινόταν! Αυτός ο λεβέντης, ο γεμάτος ζωή πριν, τώρα είναι επάνω στο ράντζο, μόνος, αδύναμος, φοβισμένος! Ξαφνικά αυτοκίνητα φορτηγά φάνηκαν στον απέναντι δρόμο. Το ένα μετά το άλλο...! Ολόκληρη φάλαγγα! Από πάνω τους πετούσαν τ' αεροπλάνο. Τα προστάτευαν.

Σηκώθηκα και πήγα στο παράθυρο. «Παναγιώτη έρχονται πολλή φορτηγά. Μα πολλή!».

«Έρχονται ενισχύσεις - μου λέει. Δόξα τω Θεώ. Επιτέλους ήρθαν» είπε κι αυθόρμητα πήγε να σκωθεί. Ένα δυνατό «Αχ» ακούστηκε και έπεσε πάνω το κρεβάτι.

«Μα τι κάνεις; - του λέω - θα αιμορραγήσουν τα τραύματά σου. Μην κουνιέσαι». «Μικρή μου νοσοκόμα, δεν θα σε ξεχάσω ποτέ. Και πώς να σας ξεχάσω; Μου σώσατε τη ζωή» είπε και δυο δάκρυα κύλησαν από τα μάτια του.

Συνεχίζεται

INTERAMERICAN
ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ EUREKO B.V.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΣΠΑΡΤΗΣ
ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ 97, 23100 ΣΠΑΡΤΗ
ΤΗΛ.: 27310 28700, FAX: 27310 23565, ΚΙΝ.: 6932 232 751
www.interamerican.gr

ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΑΡΙΝΟΥ
Ασφαλιστικός & Επενδυτικός Σύμβουλος

Ροζανίτης Νικόλαος

• Μονωτικά Υλικά •
Χρώματα • Διακοσμητικά
Ορθίας Αρτέμιδος 63 Σπάρτη,
τηλ. 2731025136

ΚΤΗΜΑ
ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ
DOMAIN DIAMANTOYROS

Καρυάτικο

Τοπικός Οίνος Λακωνίας
Regional Wine of Lakonia
Οίνος Ερυθρός Σπρός - Dry Red Wine
Οίνος Λευκός Σπρός - Dry White Wine

Η μικρή παραγωγή των αμπελώνων μας εξασφαλίζει άριστα ποιοτικά αποτελέσματα αφού καλλιέργεια και οινοποίηση πραγματοποιείται από εμάς!

Αριστοτέλης Διαμαντούρος, Καρυές Λακωνίας
Cultivated and Produced by
Aristotelis Diamantouras in Karyes Lakonias
Εμφύλιση Αριθ. Αδείας 1/98 ΓΧΚ Τ
Ελληνικό προϊόν
Product of Greece

e 750 ml ΛΑ 004974 03 12,8% vol

ΤΗΛ. ΚΑΡΥΩΝ: 27310-95181

ΑΘΗΝΑ: 210 6202030 ΚΙΝ. 6945 554009

ΓΡΑΦΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

που φέτος συμπληρώνει 24 χρόνια ζωής

Κυρία Αννίτα, σας χαιρετώ.

Πιστεύω πως καθ' όλη τη διάρκεια της διαδρομής της η εφημερίδα σας έγραψε σελίδες που στάθηκαν σημαντικές στην ιστορική πορεία του απόδημου Ελληνισμού με τη σωστή ενημέρωση για όλα τα νέα των χωριών μας καθώς και για όλα τα νέα της πατρίδας μας. Τα άρθρα σας ακτινοβολούν, φωτοδοτούν και φωτοαγωγούν παντού εκεί που πηγαίνει η εφημερίδα σας και την διαβάζουν οι αναγνώστες σας. Με αυτά και με τόσες άλλες εκδηλώσεις των αποδήμων και των χωριών μας, η εφημερίδα σας αποδεικνύεται άξια της αποστολής της, ακολουθώντας τον δύσκολο δρόμο μα γεμάτο ανώτερες αξίες του ανθρώπινου πολιτισμού. Εδώ στο Τορόντο πολλή αρωματική και οργανώσεις ανέπτυξαν έντονη παροικιακή δραστηριότητα με σημαντικό πολιτιστικό έργο που κατάφεραν να κληροδοτή-

σουν τη γνήσια Ελληνική κουζίνα στους νεότερους και επηρέασαν μέσα από τα δρώμενα και τις εκδηλώσεις τους την ευρύτερη κοινωνία του Τορόντο. Με σημαντικό πολιτιστικό, καλλιτεχνικό και φιλικό έργο, ένα πρωτοπόρο ίδρυμα ήταν η **Ελληνική Κοινότητα που έκλεισε τα εκατό χρόνια ζωής της** και ξεχώρισε με μία μεγάλη κοινωνική-πολιτιστική δράση. Έγινε εστία προοδευτισμού που άφησε βαθιά για πολλές δεκαετίες τη σφραγίδα του στην Ελληνική παροικία Τορόντο εκεί που ο Αείμνηστος Γιατρός Λεωνίδα Πολυμενάκος οργάνωσε και έχτισε Σχοδεία, βιβλιοθήκες, κοινωνικά κέντρα, θέατρα για τη νεολαία μας για να μάθουν την Ελληνική γλώσσα και τις Ελληνικές παραδόσεις. Επίσης, πρωτοστάτησε δυναμικά σε πολιτισμικούς και κοινωνικούς αγώνες της παροικίας για το νέο πολιτιστικό κέντρο, το οποίο πιστεύω να είναι έ-

τοιμο γύρω στο 2011.

Τώρα είναι σχεδόν έτοιμες οι κάτω αίθουσες για γραφεία. Σας ευχαριστώ για την φιλοξενία.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς

Δημήτριος Πάντος

Αγαπητέ κ. Πάντο

Σας ευχαριστώ πολύ γιατί δεν ξεχνάτε την εφημερίδα μας και δεν παραλείπετε να στέλνετε τις ευχές σας και τις σκέψεις σας για την πατρίδα, για τη ζωή της οικογένειας, και για τους ανθρώπους που προσφέρονται για να διατηρηθεί ο Ελληνισμός και η Ελληνική γλώσσα στις νέες πατρίδες που αποκτήσατε μετά τη μετανάστευσή σας.

Με εκτίμηση
Αννίτα Πρεκεζέ

Αγαπητοί συνδρομητές της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ

Λυπάμαι γιατί σήμερα αναγκάζομαι να κάνω μια υπενθύμιση - ενημέρωση για την πορεία της εφημερίδας, την οποία εκδίδω και κυκλοφορώ επί 24 χρόνια, με πολλούς κόπους και δυσκολίες. Έχω την πίστη, την οποία μου επιβεβαιώνουν τα μηνύματα που λαβαίνω, ότι η εφημερίδα πρόσφερε και προσφέρει πολλή υποστήριξη σε όλους τους τομείς της ζωής των Καρυών αλλά και όλων των χωριών της περιοχής τα οποία αντιπροσωπεύει και στα οποία απευθύνεται, επίσης.

Σας υπενθυμίζω ότι για να ετοιμάσω τις 8 σελίδες με κείμενα, φωτογραφίες κ.τ.λ. εργάζομαι πολλές ώρες, κάνω αμέτρητα τηλεφωνήματα ή επισκέψεις σε εκδηλώσεις και άλλες υποχρεώσεις, στέλνω ή λαβαίνω FAX, γράμματα και τόσα άλλα.

Οι κατάλογοι με τα ονόματα των συνδρομητών αλλά-

ζουν διαρκώς, αφού άλλοι αναγράφονται, νέοι προστίθενται, ορισμένοι αλλάζουν διευθύνσεις κ.τ.λ. Όσο για τις εισπράξεις των συνδρομών είναι ένας Γολγοθάς. Υπάρχουν πάρα πολλοί συνδρομητές οι οποίοι πρόθυμα στέλνουν ταχυδρομικά ή όταν με βλέπουν δίνουν τη συνδρομή τους και παίρνουν την απόδειξη. Δυστυχώς, πάρα πολλοί περιμένουν να τους ζητήσω τα χρήματα και με φέρνουν σε δύσκολη θέση.

Για μια δεκαετία η ετήσια συνδρομή ήταν 10 ευρώ αλλά το κόστος της εφημερίδας διαρκώς αυξάνεται.

Τα έξοδα τυπογραφείου είναι 1.985 ευρώ το χρόνο και επί πλέον ταχυδρομικά, φόρος, επιμελητήριο και άλλα έξοδα, ξεπερνούν τις 2.000 ευρώ. Λυπάμαι που είμαι αναγκασμένη σε τόσο δύσκολους καιρούς, να αυξήσω την ετήσια συνδρομή στα 15 ευρώ για όλη την Ελλάδα

και για τους κατοίκους των χωριών ας παραμείνει στα 10 ευρώ. Για το εξωτερικό 25 ευρώ ή 40 δολάρια.

Ευχαριστώ πολύ όσους κατανοούν ανάκαθεν αυτές τις δυσκολίες και είναι τακτικοί και συνεπείς στις υποχρεώσεις τους και ιδιαίτερα ευχαριστώ όσους προσφέρουν ενισχυμένες τις συνδρομές τους.

Σας υπενθυμίζω ότι υπάρχει τρόπος πληρωμής των συνδρομών στους τραπεζικούς λογαριασμούς ΑΤΕ (Αγροτική Τρ. Ελλάδος): 442 01 002405 57 από την Ελλάδα και από το εξωτερικό για κατάθεση σε ευρώ: IBAN GR43 0432 0730 0044 2010 0240 557 BIC: ABGRGAA

Και από το εξωτερικό για κατάθεση σε U.S. DOLLARS στην ίδια τράπεζα: IBAN GR31 0432 0730 0044 2018 0004 45 BIC ABGRGAA.

Συνέχεια από τη σελίδα 1

«Από τη γη βγαίνει νερό κι απ' την ελιά το λάδι
κι από τη μάνα την καλή βγαίνει το παλικάρι».

«Ω, μητέρα της ζωής, γεννήτρια και τεχνίτρα,
που σπαταλάς το είναι σου για της ζωής τη φύτρα».

Αν ζητούσαμε από τους γλωσσολόγους να μας δώσουν τον ορισμό της λέξης «μάννα» ασφαλώς θα μας απαντούσαν με τόσα πολλά περιεκτικά και μυροβόλα ονόματα, που την ανθοδέσμη τους και το άρωμά τους θα τα ζήλευαν και οι καλλίτεροι ανθόκηποι του κόσμου.

Σε όλα τα πλάτη της γης και για όλες τις εποχές ο ορισμός αυτός θα ήταν ο ίδιος με μοναδική διαφορά τη γλώσσα.

Μάννα=πηγή ζωής και δημιουργίας, το πρώτο κύτταρο ζωής, ανεξάντλητος ουράνιος θησαυρός, ακοίμητος φρουρός, παιδαγωγός και δάσκαλος, εστία φωτός και θερμότητας, λαμπρός ήλιος, τροφός της ανθρωπότητας, ανιδιοτελής ύπαρξη, θεμελίο οικογενειακής ευτυχίας, τηλαυγής φάρος του σπιτιού, επίγειος άγγελος, ελπίδα και παρηγοριά, λαμπάδα που καίγεται και λιώνει για να φωτίζει και να θερμαίνει, σμυλεύτρα της ζωής. Άρα, μάννα=αξιοπρέπεια, θυσία, πόνος, χαρά, αγάπη, στοργή, ευθύνη.

«Μάνες, όλη τη θλίψη κυβέτετε του κόσμου
κι όλου του κόσμου είσατε χαρά»
κατά τον ποιητή Άγγελο Σημηριώτη.

ΚΟΥΒΑΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Ορθοπαιδικός - Χειρουργός
Επμελητής Α' Ορθοπαιδικής Κλινικής ΙΑΣΩ General

Ηλέκτρας Αποστόλου 70 • Νέο Ηράκλειο • Τ.Κ. 14122
Τηλ. 210-2834662 • Κιν. 6946 306906

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ - ΚΛΑΡΚ - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ

ΧΑΡΗΣ Γ. ΚΟΝΤΑΛΩΝΗΣ

Μεταφορική ΕΠΕ
Λεωφόρος ΝΑΤΟ 150 - Ασπρόπυργος
Τηλ.: 210.5595120 - fax:210.5595855

Η ΜΑΝΑ

Οι μανάδες κρατάνε στα στιβαρά τους χέρια την πρόοδο της κοινωνίας, τις ελπίδες και τα όνειρα της πατρίδας μας και θαυμάζοντας την υπέροχη και ασύγκριτη προσφορά τους μένουμε σκεπτικοί και αμήχανοι μπρος στην τεράστια ευθύνη τους.

Σε κάθε γωνιά του πολιτισμένου κόσμου η μάνα γίνεται η δροσερή αύρα και η θεία πνοή, που ζωογονεί τους κουρασμένους και ζωντανεύει τους απελπισμένους. Γίνεται το μαγικό βοτάνι για τις αγιάτρευτες πληγές και το καταφύγιο των κατατρεγμένων με τη ζεστή και διάπλατη αγκαλιά της.

Γίνεται όχι χείμαρρος, αλλά μεγάλο ποτάμι καλοσύνης και υπομονής με την ανιδιοτελή παρουσία της και το μεγαλείο της ψυχής της.

Ο δεσμός μας με τη μάνα μας, κι αν ακόμα αυτή χαθεί, δεν παύει να μας συνοδεύει σ' όλη μας τη ζωή. Είτε το θέλουμε, είτε όχι, υπάρχει μέσα μας και κυριαρχεί σ' όλο μας το είναι ένας ανεξίτηλος βυθός και άρρηκτος κρίκος, που μας ενώνει μαζί της.

Είναι ο ομφάλιος λώρος, που η φύση τον έχει πλάσει κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μην μπορείν' αποκοπεί τελείως, έστω κι αν υπάρξουν απρόβλεπτες και ανεπιθύμητες περιπτώσεις.

Έτσι, δεμένοι μαζί της, γινόμαστε αόρατος δορυφόρος και σιά εκείνης που μας γέννησε.

Ό,τι μας δίδαξε η μάνα με την αγάπη της και τη στοργή της, με το απαλό χέδι της και την τρυφερότητα της ψυχής της, με το νανουρισμά της και την ανάσα της, ή ό,τι δεν μας δίδαξε, θα φωλιάσει βαθιά στην ψυχή μας κι εκεί θα κατοικήσει ή θα απουσιάσει.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

ΠΟΛΙΤΕΙΑ
90,7 FM

Κων. Παλαιολόγου 24 Σπάρτη • Τηλ. (27310) 89240, 89241, Fax: 89242

ΜΑΡΜΑΡΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

Εργοστάσιο μαρμάρων
Μάρμαρα - Γρανίτες - Τεχνομάρμαρα
Τήνου 12 Βριλήσσια
Υπεύθυνη Στράτη Σοφία
Τηλ. 210 8044344 - 210 6096595
Fax: 210 6096574

ΒΡΟΥΝΤΑΣ Θ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

Τοπογράφος Μηχανικός Ε.Μ.Π.
Αναλαμβάνει
• Τοπογραφικά διαγράμματα • Χαράξεις
• Οριοθετήσεις ιδιοκτησιών
Κουντουριώτου 10, Βριλήσσια 15235
Τηλ. 210-8043014, κιν. 6974 328302

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΝΤΙΑΝΗΣ

Χειρουργός
Ωτορινολαρυγγολόγος

Οικ. 210 6010276 Κιν.:6973 215098

Αυτά τα αναντικατάστατα στοιχεία χαρακτηρίζοντας όλο μας το είναι κυύονται μέσα μας και κάποτε ξεπετιούνται αυθόρμητα, συνοδεύοντάς μας ως το τέλος της ζωής μας.

Κάθε μητέρα, πλούσια ή φτωχή, μορφωμένη ή αμόρφωτη, καλλιεργημένη ή απλοϊκή, επώνυμη ή ανώνυμη, είναι η καλή νεράιδα, που με το μαγικό της ραβδάκι μεταμορφώνει τα πάντα και με την ασύλληπτη τρυφερότητά της μετατρέπει το κακό σε καλό, το άσχημο σε όμορφο, το πικρό σε γλυκό.

ΑΡΦΑΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

Εργαστήριο Παραδοσιακών γλυκών
ΛΙΑΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ - ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ
ΛΙΑΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΩΝ
ΦΡΟΥΤΩΝ & ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ

ΚΑΡΥΕΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
Τηλ. 27310 - 95508

ΛΑΚΩΝΙΚΑ και άλλα...

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
Οι βραβεύσεις αριστούχων
μαθητών και πτυχιούχων φοιτητών

Την Κυριακή 17 Ιανουαρίου 2010, στην αίθουσα GOLDEN ROOM του Ξενοδοχείου "Μεγάλη Βρετανία", έκοψαν οι εν Αττική Λακεδαιμόνιοι την Βασιλόπιτα, με τις ευλογίες του Αιδ. Πρωτοπρεσβύτερου π. Γεωργίου Μηλάθρα, εκπροσώπου του Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας και Σπάρτης κ.κ. Ευσταθίου.

Το Φθινόπωρο της μιας Πίττας έτυχε στον Βουλευτή Λακωνίας κ. Γρ. Αποστολάκο και της όλης στον Γ.Γ. του Συνδέσμου κ. Δημ. Χελιώτη.

Ο Πρόεδρος κ. Κ. Μπεκιάρης, αφού απηύθυνε τις καθιερωμένες πρωτοχρονιάτικες ευχές, ανεφέρθη εν συντομία στο ενδιαφέρον και τις προσπάθειες του Συνδέσμου για την παιδεία και επεσήμανε ενδεικτικά, ότι εκτός των βραβεύσεων αριστούχων αποφοίτων Λυκείου Λακωνικής καταγωγής και νέων επιστημόνων, κατόχων Μεταπτυχιακού ή Διδακτορικού Διπλώματος, ετησίως, έχει κατά την τελευταία τετραετία προκηρύξει, με χρηματικά έπαθλα, δύο προαιρετικούς μαθητικούς διαγωνισμούς εκθέσεων στα Λύκεια της Λακωνίας με θέματα από την ιστορία της καθώς και δύο Διαγωνισμούς συγγραφής μελέτης Σπαρτιατικού ενδιαφέροντος, μέσω της Ακαδημίας Αθηνών, υποποιώντας την υπό του αιμνήστου μέλους και ευεργέτου του Συνδέσμου Ηλία Κατόχτη εκφρασθείσα δια της διαθήκης του επιθυμία και έχει διαθέσει αξιόλογα ποσά για κοινωνική ιδρύματα και Κοινωνικο-Πολιτιστικούς σκοπούς στην περιοχή της Σπάρτης.

Ακολούθησε εν μέσω θερμών χειροκροτημάτων, η απονομή Τιμητικού Διπλώματος και του Μεταλλίου της Λακεδαίμονος στην τ. Γενική Γραμματέα του Συνδέσμου κ. Αιρινή Βλαχάκη για τις εκ μέρους της προσφορές, εξαιρετικές υπηρεσίες της και την αξιόλογη συμβολή της στην πρόοδο του Συνδέσμου (φωτο).

Στη συνέχεια ο Γεν. Γραμματέας του Συνδέσμου κ. Δ. Χελιώτης εκάλεσε τους βραβευόμενους και απονεμήθηκαν τα Βραβεία των αριστούχων και νέων επιστημόνων για το 2010.

Ακολούθησε μουσικοχορευτικό πρόγραμμα και κυριάρχησε πολύ κέφι. Στην εκδήλωση παρέστησαν οι Βουλευτές κ.κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος (του οποίου είχε ο Συνδέσμος τη χαρά να βραβεύσει και την αριστούχο κόρη του) και Γρηγόρης Αποστολάκος (του οποίου επίσης βραβεύτηκε προ τριετίας ο αριστούχος γιος του), οι πολιτευτές κ. Φεβρωνία Πατριανάκου τ. Βουλευτής και ο Θεόδωρος Ματάδας (Πρόεδρος Ματάδειου Ιδρύματος), η εκπρόσωπος του Νομάρχου Λακωνίας κ. Ματούλα Μπελεγγρή (της οποίας επίσης βραβεύθηκε η αριστούχος κόρη).

Ο Εκπαιδευτικός Νίκος Κουφός ανέλαβε
τη Διοίκηση του Νοσοκομείου Σπάρτης

Ο γνωστός εκπαιδευτικός και ιστορικός κ. Νίκος Κουφός, από το Βασσαρά, είναι ο νέος διοικητής του Νοσοκομείου Σπάρτης. Η εφημερίδα μας είχε κατά καιρούς την τιμή να δημοσιεύσει συνεργασίες του και σήμερα δημοσιεύουμε ένα ενδιαφέρον ιστορικό του σημείωμα για το «Κρυφό Σχολείο των Βεροίων - Λακεδαίμονος». Αναδημοσίευση από την εφημερίδα «Τα νέα του Βασσαρά»

Το Κρυφό Σχολείο των Βεροίων - Λακεδαίμονος

Αφορμή του παρόντος δημοσιεύματος στάθηκε μια πρωτοβουλία του τοπικού τηλεοπτικού σταθμού ΕΛΛΑΔΑ TV, η οποία υλοποιήθηκε στην περιοχή Βασσαρά - Βεροίων. Πρόκειται για μια δραστηριότητα που έχει ως στόχο τη γνωστοποίηση της θέσης ενός σημαντικού χριστιανικού μνημείου και τη διευκόλυνση της επίσκεψής του από ντόπιους και ξένους επισκέπτες.

Συγκεκριμένα, στον επαρχιακό δρόμο Βασσαρά - Βέροια και στη θέση Αγιαννάκης, τοποθετήθηκε στις 30 Οκτωβρίου 2009, μια πινακίδα που φέρει την επιγραφή: ΙΕΡΟΝ ΑΣΚΗΤΗΡΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΝ Ή ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ. Η εν λόγω πινακίδα κατευθύνει και σε άκρως δυσπρόσιτη τοποθεσία το Ασκητήριο, το οποίο στα χρόνια της τουρκοκρατίας, λειτούργησε και ως Κρυφό Σχολείο.

Η τοποθέτηση της πινακίδας ήταν επιθυμία του Βασσαράϊου κ. Παρασκευά Μιχαήλ, τέως Προέδρου της Παληακωνικής Ομοσπονδίας ΗΠΑ - Καναδά και πραγματοποιήθηκε με ενέργειες του προαναφερόμενου τηλεοπτικού σταθμού. Τις επιτόπιες εργασίες ανέλαβε ο εικονοθέτης του ΕΛΛΑΔΑ TV, κ. Πάργος Βαμβαλής, ο οποίος επιμελήθηκε και την ανάληψη τηλεοπτική παρουσίαση, βασισμένη στα όσα του είπε ο γράφων, περί της ιστορικότητας του χώρου.

Το Ιερό Ασκητήριο βρίσκεται νοτιοδυτικά του οικισμού των Βεροίων και αποτελεί το δεύτερο σημαντικό χριστιανικό μνημείο των Βεροίων, ύστερα από το βυζαντινό ναό του Αγίου Νικολάου. Τον σπηλαιώδη αυτό ναΐσκο, σφηνωμένο στη βραχώδη δυτική πλευρά του χειμάρρου των Βεροίων, οι ντόπιοι τον έχουν ονομάσει από παλαιά Αγιαννάκη, λόγω του πολύ μικρού μεγέθους του. Επίσης τον ήνε και Κρυφό Σχολείο, αφού η τοπική παράδοση περί λειτουργίας εκεί σχολείου κατά την τουρκοκρατία είναι ισχυρότατη. Το Ασκητήριο, προφανώς είχε ιδρυθεί από μοναχούς - ασκητές της Ιεράς Μονής των Αγίων Αναργύρων, που βρίσκεται σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων από το σημείο αυτό. Στο Ασκητήριο εγκαταβίωναν για μεγάλες χρονικές περιόδους ένας ή περισσότεροι ασκητές, οι οποίοι χρησιμοποιούσαν για κατοικία το μεγάλο σπήλαιο που βρίσκεται πλάι του Ασκητηρίου.

Είναι πιθανό - όπως υποστηρίξαμε με παρέμβασή μας στη Διεθνή Επιστημονική Ημερίδα για τον Όσιο Ηλία το Νέο (823-903), που έγινε στη Σπάρτη στις 14.3.2009, το Σπήλαιο του Αγιαννάκη, να φιλοξένησε κατά την περίοδο των ετών 880-881, και το σπουδαίο αυτό ασκητή - περιηγητή μαζί με το μαθητή του Δανιήλ, αφού όπως αναφέρεται στο βίο του «Διατριβόντων δε αυτών εν τοις της Σπάρτης μέρεσι (πόλιν σε αὐτῇ Λακωνική), κατήντησαν εν τινι, νεώ των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού...». Σύμφωνα πάντα πάλι με το

βιογράφο, οι όσιοι περνούσαν τις νύκτες τους μέσα σε βαθύ και σκοτεινό σπήλαιο που ήταν κοντά στο ναό: «ην δε άντρον αγχού του ενώ βαθύ τε και ζοφερόν...».

Σ' αυτόν τον ιδιαίτερα αγιασμένο τόπο, που ο γράφων λόγω καταγωγής είχε την ευκαιρία να επισκεπταί συχνά από μικρό παιδί, λειτούργησε με τη φροντίδα των μοναχών υποτυπώδες σχολείο, όπως βέβαια συνέβαινε για την περιοχή μας και στο παρεκκλήσιο Αγία Κυριακή στη Βαμβακού, καθώς και στις

Ιερές Μονές Αγίων Αναργύρων και Παναγίας Ρεματιανής Βρεσθένων. Την άποψη αυτή δέχεται και ο Φαίδων Κουκουλής: «Επ' ίσης βέβαιον σχεδόν είναι ότι οι παίδες των Οινυντιών εδιδάσκοντο αλλήλοτε τα πρώτα κοινά γράμματα υπό των ιερών εν τοις εκκλησίαις των διαφόρων χωρίων, ουχί δε σπανίως και εν τοις μοναστηρίοις, ων τέσσαρα μέχρι του τέλους του ΙΗ' αιώνος είχαν η περιοχή. Περί της μονής μάλιστα των αγίων Αναργύρων το πράγμα είναι μεμαρτυμένον».

Εκεί στο βράχινο και κατάγραφο τότε ναΐσκο, κατά την περίοδο της πρώιμης τουρκοκρατίας και πριν τη δημιουργία του Νεοελληνικού Διαφωτισμού (1750-1821), «τα παιδιά μάθαιναν ανάγνωση από τον Οκτώβριο, το Ψαλτήρι, τον Απόστολο και από άλλη εκκλησιαστικά βιβλία. Μάθαιναν ακόμα αριθμηση και γραφή κατά τα υποδείγματα που τους δίδε ο δάσκαλος. Οι μαθητές κάθονταν πάνω σε ψάθα, προβιά ή χαλί, εν' ω ο δάσκαλος πάνω σε σκαμνί». (Τρύφωνος Ευαγγελίδου, Η παιδεία επί Τουρκοκρατίας).

Σήμερα στο Ασκητήριο διασώζονται ελάχιστες τοιχογραφίες οι οποίες έχουν συντηρηθεί από την 8η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων Σπάρτης κατά το έτος 1980. Η αρχαιολόγος κ. Αιμιλία Μπακούρου μελέτησε το ζωγραφικό διάκοσμο του ναού και προσδιόρισε τη χρονολόγησή του με την τεχνολογική ανάλυση των τοιχογραφιών, στο τελευταίο τέταρτο του 13ου αιώνα.

Περισσότερα στοιχεία που αναφέρονται από την τοπική παράδοση για τον Αγιαννάκη ή Κρυφό Σχολείο των Βεροίων, καθώς και τα σημαντικότερα της μελέτης της κ. Μπακούρου για τις τοιχογραφίες του, μπορεί κανείς να βρει στις σελίδες 188 - 195, του βιβλίου μας. Τα Βέροια Λακεδαίμονος, Μνήμες και Μνημεία, Έκδοση της Ι.Μ. Αγίων Αναργύρων, Πάργων 2001.

Νικόλαος Ι. Κουφός

Η εφημερίδα μας εύχεται στον αγαπητό Νίκο Κουφό, καλή επιτυχία στα νέα καθήκοντα που ανέλαβε στον δύσκολο τομέα της υγείας.

Αννίτα Πρεκεζέ

Φωτογραφίες Μνήμης

Από τη Γεωργία Μαχαίρα

Αυτές τις σπάνιες φωτογραφίες μου έστειλε η αγαπητή Γεωργία Μαχαίρα-Μπελεσιώτη, από το Portland Oregon Αμερικής, οι οποίες μας μεταφέρουν τόσα χρόνια πίσω, στη μεταπολεμική Αράχοβα και με συγκίνηση βλέπουμε ότι:

«Ενθύμιον από την 25η Μαρτίου 1947»

Στην πρώτη σειρά διακρίνονται οι δασκάλες Ελένη, Βασιλική και Σοφία και οι μαθήτριες Μηνίτα Ιω. Κουτσόγεωργα, Ευσταθία Κοροβού, Γεωργία Μαχαίρα και Αθηνά Ανδριοπούλου.

1) Τρία χρόνια μετά το κάψιμο του χωριού από τους Γερμανούς, οι μαθήτριες του Δημοτικού σχολείου, ντυμένες με εθνικές ενδυμασίες γιόρτασαν την Εθνική μας γιορτή, σε ένα χωριό που έσφριζε από νιάτα και ζωή (παρά τη φτώχεια και τα αποκαΐδια του πολέμου).

2) Τις απόκριες χωριόζαζαν το τριήμερο με ομαδικό γλέντι και διασκέδαση στις πλατείες και στις γειτονιές του χωριού, όπου η συμμετοχή ήταν αυθόρμητη γιατί αντανακλούσε την πίστη, την αγάπη και το δέσιμο που είχαν οι γειτονιές στις Καρνές, όπως και στα άλλα χωριά του Πάργωνα.

Τότε από τα απλά και φτωχικά μέσα που είχαν, αντλούσαν δύναμη και αισιοδοξία για τη ζωή. Σήμερα, μετά την αφθονία των υλικών μέσω και την υπερκατανάλωση πέσαμε στην αγωνία, στην κατάθλιψη και το άγχος γιατί χάσαμε την πίστη μας για τις αληθινές αξίες της ζωής.

Γεωργία, σ' ευχαριστώ για τις φωτογραφίες που μας μετέφεραν στα δύσκολα χρόνια μετά την Κατοχή. Είναι εικόνες που μας ξαρνιαίζουν και μας προβληματίζουν πολύ.

Θα τις φυλάξω για το Λαογραφικό μουσείο.

Με αγάπη Αννίτα

Μουντζουροδευτέρα στο σταυροδρόμι θείας-Μαριγώς Κακαρή, Ματθαίου Πετρούλια και μπαρμπα-Πάνου Ματάδα. Απόκριες 1954.